

உ
கணபதி துணை.

பத்துப்பாட்டு மூலமும்

மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி
நச்சினூர்க்கினியருரையும்.

1102

இவை

மகாமகோபாத்தியாய தாகுடினுத்ய கலாநிதி
உத்தமதானபுரம், வே. சாமிநாதையரால்

பரிசோதித்து,

பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களுடன்

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

[மூன்றாம் பதிப்பு]

பிரஜோத்பத்தி (ஸ்) ஆவணி மீ.

பெரும்பாணாற்றுப்படை

இவ்வீரு விசம்பிற் பாயிருள் பருகிப்
 ஊகான் மெழுதரு பலகதிர் பருதி
 காய்சின் திருகிப் கடுந்திறல் வேனிற்
 பாசிலை யொழிதத பராஅரைப் பாதிரி
 5 வள்ளிதழ் மாமலர் வயிற்றிடை வகுத்தத
 னுள்ளகம் புரையு மூட்டுறு பச்சைப்

* பெரும்பாணர் - குதலர் பாணர்முதலாய பெரிய இசைக்காரர்; (சில.
 5 37. அடியார்.); “பெரும்பாணிருக்கையும்” (மது 342.)

1. காற்சொடி பதின்மூன்றெழுதகால்வந்ததற்கு (தொல். செய். கு
 50 - இள), நேரும் நிரையுமொன்றி நேரொன்றாசிரியத்தனை நிரையொன்றாசிரி
 யத்தனையுதற்கும் (ஹெ ஹெ ஹெ 56 - பேர். ந) இவ்வடி மேற்கோள்.

2. “பகனுங்கியதுபோலப் படுசுடர் கல்சேர” (கலி. 119 - ந.) என்பதற்
 கும், “கதிர் காற்றியும் - கிரணங்களைக் கக்கியும்” (கல். செய். “நண்ணியபாதி”
 மயிலேறு.) எ - ம், “கான்று என்னுமிடக்கர் அணிசுறிகதுப் பிறிதொரு
 பொருள்மேல் கிற்றலின் மறைக்கப்படாது; தன்பொருண்மேல் நின்றழி
 மறைக்கப்படும்” (தொல். எச்ச. கு. 47 - சே. ந, நன் - வி கு 267;
 இ - வி. கு. 168; நன். கு. 267 - இராமானுச) எ - ம் இது மேற்கோள்

1 - 2. அடியெதுகைக்கும் வழக்கொடுபட்ட மரபுரிமழவும் செய்யுளின்
 பம்படி அவ்வாறு செய்க (தொல். செய். கு 93, ஹை மா கு 1 - உரை.)
 எ - ம், செய்தென்னும்வாய்பாடு செய்யாநின்றெனச சிறுபான்மை கிழ்தால்ப்
 பொருளிலும் வரும் (தொல். வினை கு 31 - ந; இ - வி. கு 246. கல். செய்.
 “பாய்திரை”, “கண்டகாட்சி” மயிலேறு.) எ - ம், கட்டளையடிச்சீர்வரையடி
 தொடுத்த அடியெதுகைக்கும் (தொல். செய். கு. 93 - ந.) சமாதியென்னுமலங்
 காரத்திற்கும் (தனியு. பொது. 25; இ - வி கு. 635) இவ்வடிகள் மேற்
 கோள். “வெயில்கான்றிருந்தெழுநெங்க சிர்ச்செல்வன்” (கூ. ரீ. ம. இராவண
 வதை. 17). அட்டம்கிழாது இலக்கணக்கு இவ்வடிகள் உதாரணமாக்காட்டப்
 படும்; (நன். கு. 269 - இராமானுச.)

பெரும்பாணர். ஒழிந்தபன்வரை.

புறவழித்தன்

புறவழித்தனாள் ம.

கன்

- பரியரைக் கமுகின் பாணையம் பசும்பூத்
கருவிரூந் தன்ன கண்கூடு செறிதுளை
யுருக்கி யன்ன பொருத்துறு போர்வைச்
- 10 சுவைவறந் தன்ன விருநீங்கு வறுவாய்ப்
பிறைபிறந் தன்ன பின்னேந்து கவைக்கடை
நெடும்பிணைத் திரடோண் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி யேய்க்கு மெலீந்துவிங்கு திவவின்
மணிவார்ந் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
- 15 பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின்
ஞெடையமை கேள்வி யிடவயிற் றழிஇ
வெந்தெற்ற கனலியொடு மதிவலந் திரிதருந்
தண்கடல் வரைப்பிற் றுங்குநர்ப் பெறுது
பொழிமழை துறந்த புகைவேப் குன்றத்துப்
- 20 பழுமார் தேரும் பறவை போலக்
கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்
புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண
பெருவறங் கூர்ந்த கானங் கல்லெனக்
கருவி வானந் துளிசொரிந் தாங்குப்

-
7. பா. பாணையின்பசும்பூ, பாணையின்பசுங்காய்.
8. பா. சிறுதுளை.
- 7 - 8. அன்ன, மெய்யுவமவுருபு; (தொல். உவம. கு. 13 - இள. மேற்.)
9. 'விசியுறுபோர்வை' என்பதற்குத் தெரியாமற் போர்த்தபோர்வை யெனப் பொருள்கூறி இவ்வடிவையேமேற்கோள்காட்டினர்; (சீவக. 559 - க.)
10. வறுவாய்: பொருந. 12.
13. ஏய்க்குமென்பது, உவமவுருபு (தொல். உவம. கு. 17 - இள) எ - ம், வினையுவமவுருபு (ஷெ. ஷெ. ஷெ. 12 - பேர்.) எ - ம் இது மேற்கோள்.
- 12 - 3. பொருந. 14 - 5; மலை. 21.
- 15 - 6. சிறுபாண். 34 - 5 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.
17. பா. வெங்கதிர்க்கனலி, வெந்திறத்தனலி.
18. பா. தண்கடல்வையத்து.
- 17 - 8. முக்காலத்துமுள்ள இயல்பையுடையபொருளை கிகழுக்காலத்து மெய்ச்சிலைப்பொதுச்சொல்லாற்சொல்லவேண்டும் (தொல். வினை. கு. 43 - 5; இ - வி. கு. 303.) என்பதற்கு இவை மேற்கோள்.
20. பொருந. 64 - ஆம் அடிக் குறிப்பைப்பார்க்க.
24. பா. தனிசொரிந்தாங்கு.

- 25 பழம்பசி கூர்ந்தவெம் மிரும்பே ரொக்கலொடு
வழங்கத் தவாஅப் பெருவள னெய்தி
வாலுளைப் புரவியொடு வயக்களிறு முகந்துகொண்
டியாமவ னின்றும் வருது நீயிரு
மிருநிலங் கடந்த திருமறு மார்பின்
- 30 முந்நீர் வண்ணன் பிறந்தடை யந்நீர்த்
திரைதரு மரபி னுரவோ னும்பன்
மலர்தலை யுலகத்து மன்னுயிர் காக்கு
முரசுமுழங்கு தாணை மூவ ருள்ளு
மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் வளைமீக் கூறும்
- 35 வலம்புரி யன்ன வசைநீங்கு சிறப்பி
னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்கோற்
பல்வேற் றிரையற் டடர்குவி ராயிற்
கேளவ னிலையே கெடுகரின் னவல
மத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக்
- 40 கைப்பொருள் வெளவுந் களவோர் வாழ்க்கைக
கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புல
முருமு முரறு தரவுந் தப்பா
காட்டுமாவு முறுகண் செப்பா வேட்டாங்
கசைவுழி யசைஇ நசைவுழிக் தங்கிச்
- 45 சென்மோ விரவல சிறக்கரின் னுள்ளங்
கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து
முழவி னன்ன முழுமர வருளி
யெழுமப்புணர்ந் தன்ன பருட்கை நோன்பார்
மாரிக் குன்ற மழைசுமந் தன்ன
- 50 வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடம்

25. பா. என்னிரும்பேர்.

28. மு. சிறுபாண். 143; மலை. 53.

27 - 8. சிறுபாண். 142 - 3 ஆம் அடிகளின்குறிப்பைப்பார்க்க.

30. பா. புறங்கடை.

33=பொருந. 54; மு. புறகா. 35 - அடி 4.

36. பா. அல்லவை.

38=மது. 208.

39 - 44. சேருத்த: மலை. 17 - 8; சில. 12. 5 - 13.

50=மு. அகநா. 301 - அடி. 7. பா. வார்வைவேய்ந்த.

- வேழம் காவல் ருரம்பை யேப்பப்
கோழி சேக்குங் கடுடைப் புதலின்
முனைபெயிற் றிரும்பிடி முழந்தா னேப்க்குங்
துணையரைச் சீறர ழாங்கத் தூக்கி
- 55 நாடக மதளி ராடுகளத் தெடுத்த
விசிவீங் கின்னியந கடுபபக் கயிறுபிணித்தூக்
காடி வைத்த கலனுடை மூக்கின்
மகவுடை மகடுஉப் பகடுபுறந் தூரப்பக்
கோட்டிணர் வேம்பி னேட்டிலை மிடைந்த
- 60 படலைக் கண்ணிப் பரேரெறுழ்த திணிதேர்ண்
முடலை பாககை முழுவலி மாக்கள
சிறுதுளைக கொடுதுக நெறிபட விரைத்த
பெருங்கயிற் றொழுதை மருங்கிற் காப்பச்
சில்பத வுணவின் கொள்ளை சாற்றிப்
- 65 பல்லெருத துமணர் பதிபோரு நெடுநெறி
யெலவிடைக கழியுநர்க் கேம மாக
மலையவுங் கடலவு மாண்பயந தருஉ
மரும்பொரு ளருததுந் திருநதுதொடை நோன்ற
ளடிபுகை யரண மெப்திப படம்புக்குப்
- 70 பொருகளை தொலைச்சிப புண்டர் மார்பின்
விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வான்
வரையூர பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச
சுரிகை துழைந்த சுற்றுவீங்கு செறிவுடைக
கருவி லோச்சிய கண்ணக நெறுழ்ததோட்
- 75 கடம்பமா நெடுவே ளன்ன மீளி
யுடம்பிடித் தடககை யோடா வம்பலா
தடவுலிலைப் பலவின் முழுமுதற் கொண்ட

52. பா. கூட்டுடை.

60 - 61. மு நெடுகல். 31 - 2.

63 - 5. ஒழுகையும் உமணரும். சிறபாண். 55.

69. படம்புருதல். முல்லை. 66.

73. "சுரிகையம்பூவகச்சிடைக்கோததுவாத்ளி" (திவந. 693. மேற்.)

75. கடம்பமாநெடுவேன்: முருகு. 225 - ஆம அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

75 - 6. உவமையிற் பால்மயங்கியதற்கு இவை மேற்கோள்: (தொல்
உவம. கு. 6. பேர்.)

- சுருத்திபொருள் துப்படை கடுப்ப நெரியற்
புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத்
87 தணர்ச்செவிக் கழுதைச் சாத்தொடு வழங்கு
முல்குடைப் பெருவழிக் கவணிக் காக்கும்
வில்துடை வைப்பின் வியன்காட் டியவி
னீளரை யிலவத் தலங்குவினை பயந்த
பூனையம் பசுந் திரித் தன்ன
88 னிரிப்புற வணிலொடு கருப்பை யாடா
தியாற்றறல் புரையும் வெரி துடைக் கொழுமடல்
வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக
ரீத்திலை வேந்த வெர்ப்புறக் குரம்பை
மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி
90 யீன்பிண வொழியப் போகி நோன்கா
ழிரும்புதலை யாத்த ழுருந்துகணை விழுக்கோ
துனிவாய்ச் சுரையின் மினிர மிண்டி
யிருநிலக் கரம்பைப் படுநீ ருடி
துண்பு லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியர்

78. பா. கடுப்பநெரியல், கடுப்பமிரியல்.
79 - 80. பா. நோன்புறக்கணர்ச்செவி.
83. பா. நீள்வரை.
83 - 5. இலவங்காய் அணிலுக்கு உவமை (சீவக. 1701.)
87. “கருவிநுதினொணையிலயீந்து” (கல். செய். “பொருப்பு”)
88. தொல். மாபு. கு. 87 - உரை, மேற்.
87 - 8. பா. நெடுந்தோட்டந்திலை, நெடுந்திரீத்திலை
85 - 8. “நந்துமேய்த்திடைக், கருப்பையாடக்குழல்கஞல்வ” (ஆனைக்
காப்பு. நாடு 102.)
88 - 8. (தொல். உவம. கு. 84 - உரை, மேற்.)
89. மான்றோற்பள்ளி: “வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியழை”
(அகநா. 58 - 4.) மகவென்பது மக்களில் ஆண்பாலினமப்பெயர்: (தொல்
மாபு. கு. 28 - உரை, மேற்.)
88 - 9. சுத்திலைவேந்தரும்பை, தோற்பள்ளி: (மது. 310.)
90. பிணு உயர்திணைப்பெண்பான்மரபுப்பெயர்: (தொல். மாபு. கு. 61
உரை, மேற்.)
93. பா. இலிலக்கரம்பை.
94. பா. துண்புலடக்கிய.

- 95 பார்வை யாத்த பறைதான் விளவி
 னீழன் முன்றி நிலவுரற் பெய்து
 குறுங்கா மூலக்கை யோச்சி நெடுங்கிணற்று
 வல்லூர் றுவரி தோண்டித் தொல்லை
 முரவுவாய்க் குழிசி முரியடுப் பேற்றி
- 100 வாறு தட்ட வாளை புழுக்கல்
 வாடாத் தும்பை வயவர் பெருமக
 னோடாத் தானை யொண்டொழிந் கழற்காற்
 செவ்வரை நாடன் சென்னிய மெனினே
 தெய்வ மடையிற் நேக்கிலைக் குவைஇதும்
- 105 பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவிர்
 மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்
 வான்மடி பொழுதி னீர்நகைஇக் குழித்த
 வகழ்சூழ் பயம்பி எனத்தொளித் தொடுங்கிப்
 புகழா வாகைப் பூவி னன்ன
- 110 வளைமருப் பேனம் வரவுபார்த் திருக்கு
 மரைநாள் வேட்ட மழுங்கிற் பகனாட்
 பருவாய் ஞமலிபொடு பைம்புத லெருக்கித்
 தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி
 முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு
- 115 நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்கற வளை இக்
 கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டிண்ணு
 மருஞ்சுர மிறந்த வம்பர்ப் பருந்துபட

95. பா. பறைத்தாள்.

89 - 96. தொழிற்நன்மையணி: (தண்டி. பொருளணி. கு. 3 மேற்.)

97. ஒச்சி - குத்தி; (பெரும்பாண். 118.)

100. பா. ஆறுதட்ட.

102. ஓடத்தானை: "ஓடாததானையுருமுக்குரலோடையானை" (கீவக. 7); "ஓடாததானை நன்னென்றுள்ளனொருவன்" (நள. சுயம். 18.) பா. ஒன்
 பொறித்.

104. இலை - மரத்துறுப்பினைச்சொல்லும்வாய்பாடு; (தொல். மாடி. கு.
 87 - உரை. ௪. மேற்.)

103 - 5. ஒத்தகருத்து: மலை. 164 - 9.

107. பா. 'வானமடி' என்றும் கொள்ள இடமுண்டு.

110. பா. வளையெயிற்றேனவரவு.

117. பா. இறத்தவும்பர்.

- வொன்னாத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி
வைந்துதி மழுங்கிய புலவுவா யெலிகம்
- 120 வடிமணிப் பலகையொடு நிரைஇ முடிநாட்
சாபஞ் சார்த்திய கணைதுஞ்ச வியனக
ருகம் வேய்ந்த வுபர்நிலை வரைப்பின்
வரைத்தேன் புரையுங் கவைக்கடைப் புதையொடு
கடுந்துடி தூங்குங் கணைக்காற் பந்தர்த்
- 125 தொடர்நா யாத்த துன்னருங் கடிநகர்
வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பைக்
கொடுநகந் தழீஇய புதவிற் செந்நிலை
நெடுநுதி வபக்கழு நிரைத்த வாயிற்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் சேப்பிற்
- 130 களர்வள ரீந்தின் காழ்கண் டன்ன
சுவல்வினை நெல்லின் செவ்வவிழ்ச் சொன்றி
ஞமலி தந்த மனவுச்சு ஓடும்பின்
வறைகால் யாத்தது வயின்றொறும் பெறுகுவிர்
யானை தாக்கினு மரவுமேற் செலினு
- 135 நீனிற விசும்பின் வல்லேறு சிலைப்பினுஞ்
சூன்மகண் மாறா மறம்பூண் வாழ்க்கை
வலிக்கடட் டுணவின் வாட்குடிப் பிறந்த
புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை
சென்னு யன்ன கருவிற் சுற்றமொடு
- 140 கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாளா தந்து நறவுநொடை தொலைச்சி

121. பா. சாத்திய.

132. “மனுவனைய மென்குன் மடவுடும்பு” (சீவக. 2781.) ஞமலி,
திசைச்சொல் : (தொல். மொழி. சூ. 31 - ௩ ; இ - ௧1. சூ. 27 - மேற்.)

135. நீனிறவிசும்பு : (முநு. 116 ; மலை. 1.)

134 - 6 அணங்கும் விலங்கும் பொருளாக அச்சம்பிறத்தல் இயல்பென்
பதற்கு இவ்வடிக்களமேற்கோள் ; (தொல். மெய்ப்பாடு. சூ. 8 - உரை.)

138. போத்தென்னும்பெயர் இனமைக்கும் ஆண்டாற்கும்முறையேபுரி
த்து : (தொல். மாபு. சூ. 24, 41 - உரை, மேற்.) பா. அணர்க்காளை.

139. பா. செஞ்சாய்.

141, நானா : “தாளித்தண்பவர் நாளாமேயும்” (குறுந். 104.)

- யில்லதி கள்ளின் சேலிப்பருகி
மல்லன் மன்றத்து மதங்கை கெண்டி
மடிவாய் தண்ணுமை நடுவட் சிலைப்பச்
- 145 சிலைப்பி லெறுத்தீதா னோச்சி வலன்வாழ்வு
பகன்மகிழ் துங்குந் துங்கா விருக்கை
முரண்டலை கழிந்த பின்றை மறிய
குளகரை யாத்த குறுங்காற் குரம்பைச்
செழ்றை வாயிற் செறிக்கழிக் கதீநிற்
- 150 கற்றை வேபந்த கழித்தலைச் சாம்பி
னதனோன் றுஞ்சங் காப்பி னுதள
நெடுத்தாம்பு தொடுத்த குறுத்தறி முன்றிற்
கொடுமுகத் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கு
மிடுமுள் வேலி பெருப்படு வரைப்பி
- 155 னள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகிப்
புலிக்குரன் மதத மொலிப்ப வாங்கி
யாம்பி வான்முனி முன்ன கூம்புமுகை
புறையமை தீர்ந்தயிர் கலக்கி றுரைதெரிந்து
புகாவாய்க் குழிசி பூஞ்சுமட் டிரீஇ

142. தோப்பி “தோப்பிக்கள்ளொடுகுறையுப்பலி கொடுக்கும்” (அகநா. 35 - அடி 9.) பா தோப்பியென்றுக்கொள்ள இடமுண்டு

143 மத (இ - வி. கு 282 - மேற்) விடை (முருகு. 232.) பா விடைதெண்டி.

142 - 3. “நறவுந் தொடுமின விடையும் விழ்மின” (புறநா. 262, 1). செங்கண் மழவிடை கெண்டிச் சிலைமதநர். வெங்கண் மகிழ்ந்து விழுவயர்” (பெரும்பொருள்.)

146. பா. முனைதலையிருக்கை.

134 - 46 மறங்கடைககூட்டிய குழிசையென்னும் புறத்திணைத்துறைக்கு இவை மேற்கோள்; (தொல் புறத்திணை. கு. 4 - இள.)

151 - 2. உதன் (தொல் மரபு கு. 47 - உரை, மேற்.)

155. “புலரி விடியற் புள்ளோர்த்துக் கழியின்” (முல்லை. 448.)

156. “கடையவங்குரல வான்னரி யுமுனை” (அகநா. 277-5); “இரும் புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செஞ்சாரு, காட்டயிர் கடைகுரல் கேட்டொழும் செஞ்சூழம்” (தொல். அசத் கு. 41 - 8; நம்பி. கு 182 - மேற்.); “தயிர்க்கடையுமோதை, கொல்புலிமுத்க்கமென்னவயின்ருறுங்குளிறம்” (சைநடதம், காட்டிங். 15.)

157 - 8. தயிர்க்குளப்பி: “அனைசெறியபோற், கிடந்தனவாழ்ந்தி” (கல். செய். “செறியாழ்ந்தி”)

- 160 கண்ணகியார் மாறு கண்ணகியார் மேனிச்
செருகுமுது துயல்வருங் காதிற். பணைத்தோட்
குறுகெழிக் கொண்ட கூந்த லாய்மக
கண்ணகியார் புணையிற் கிணையுட னருத்தி
கெய்கிலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளா
- 165 செருமை நல்லான் கருநாகு பெறுஉ
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி
கிரிஞ்சுவினை குண்டின் கிறுபார்ப் பன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிற்
தொடுதோன் மரீஇய வரிவாழ் நோனடி
- 170 விழுந்தன் னேந்திய மழுத்தின் வன்கை
யுறிக்கா லுந்த மறுப்படு மயிர்ச்சவன்
மேம்பா லுரைத்த வோரி. யோங்குமிசைக்
கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட
பழைய மிடைந்த படிலைக் கண்ணி
- 175 பொன்றம ருடுக்கைக் கூழா ரிடையன்
கன்றமர் நிரையொடு கானத் தல்கி
யந்து னவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று
குவிசைக் கொண்ட பெருகிறன் குவிழிச்
செந்தித் தொட்ட கருந்துளைக் குழவி
- 180 னின்றீம் பாலை முனையிற் குமிழின்
புழங்கோட்டுத் தொடுத்த மரம்புரி நரம்பின்
கிலியா ழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சிப்
பல்காற் பறவை கிளைசெத் தோர்க்கும்
புல்லார் கியன்புலம் போகி முள்ளுடுத்
- 185 தெழுக்கா டோங்கிய தொழுவுடை வரைப்பிற்
பிடிக்கணத் தன்ன குதிருடை முன்றிற்
கனிந்துத்தான் புறையுந் திரிமாப் பந்தர்க்

164, “செய்கிலைப்பசும்பொற்றோடும்” (இலக. 488.)

165. காகு : தொல். மாபு. கு. 26, 62 - உரை, மேற்.

166. அகநா. 274; இலக. 120.

174. பா. பன்மலரடுக்கிய, பன்மலர்மிடைந்த.

177. பா. புணையிற்ப.

179. ‘தொட்ட’ என்றும் கொள்ள இடமுண்டு.

183. பந்தாற்பறவை “மழைப்பல்லாற்பறவை” (இலக. கோவிலக. 28.)

- குறஞ்சாட் றெனையொடு கலப்பை சாத்தி
நெடுஞ்சுவர் படைந்த புன்குழற் கொட்டிற்
- 190 பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்பக்
கருவை வேய்ந்த கவின்குழிச் சிறார்
நெடுஞ்சூழ் பூளைப் பூமி னன்ன
குறந்தாள் வரகின் குறளவிழ்ச் சொன்றிப்
புகரிணர் வேங்கை வீகண் டன்ன
- 195 வவரை வான்புழைக் கட்டிப் பயில்வுற்
றிஞ்சுவை மூரற் பெறுகுவிர் ஞாங்கர்க்
குடிநிறை வல்சிச் செஞ்சா னுழவர்
நடைநவில் பெரும்பகடு புதவிற் பூட்டிப்
பிடிவா யன்ன மடிவாய் நாஞ்சி
- 200 னுடுப்புழை முழுக்கொழு.மூழ்க லுன்றித்
தொடுப்பெறிந் துழுத துளர்படு துடவை
யரிபுகு பொழுதி னிரியல் போகி
வண்ணக் கடம்பி னறுமல ரன்ன
வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற்
- 205 கறையணற் குறம்பூழ் கட்சி சேக்கும்
வன்புல மிறந்த பின்றை மென்றோன்
மிதியுலைக் கொல்லன் முறிகொடிற் றன்ன
கவைத்தா ளலவ னளற்றனை சிதையப்
பைபஞ்சாய் னொன்ற மண்படு மருப்பிற்
- 210 காரேறு பொருத கண்ணகன் செறுவி
னுழாஅ துண்டொளி நிரவிய வினைஞர்

-
188. பா. சாட்டுருளி.
190. பா. பாயமழை.
192. பா. நெடுங்காற்.
194 - 5. மலை. 434 - 6.
195 - 6. பா. அட்டிப் பயற்றின் நீஞ்சுவை மூரற்.
199. "வேழம், வறனுமுநாஞ்சில்போன் மருப்புன்றிகிலஞ்சே" (கலி. 8); "தாழ்புடைத தடக்கை வாயொடு தமிந்து, நாஞ்சி லொப்ப நிலமிசைப் புளா" (புறநா. 19.)
200. "உடுப்புழைத்த கூர்க்கொழுவி னுழாற்செயல்" (கூர்ம. வருணம். 15.)
209. பா. பைஞ்சாய்.
211. பா. உழவுதன்.

- முடிநா நழுந்திய நெடுநீர்ச் செதுவித்
களைஞர் தந்த கணைக்கா னெய்துந்
கட்தமிழ் புதுப்பூ முனையின் முட்சினை
215 முகைசூழ் தகட்ட யிறழ்வாய் முள்ளின்
கொடுங்கான் மாமலர் கொய்துகொண் டவண்
பஞ்சாய்க் கோரை பல்லிற் சுவட்டிப்
புணர்நார்ப் பெய்த புணையின் கண்ணி
யீருடை யிருந்தலை யரசச் சூடிப்
220 பொன்காண் கட்டளை கடுப்பக் கண்பின்
புன்காய்ச் சுண்ணம் புடைத்த மாம்பி
னிரும்புவடித் தன்ன மடியா மென்றோற்
கருங்கை வினைஞர் காதலஞ் சிறுஅர்
பழஞ்சோற் றமலை முனைஇ வரம்பிற்
225 புதுவை வேய்ந்த கவிசூடிந் முன்றி
லவலெறி யுலக்கைப் பாடுவிறந் தயல
கொடுவாய்க் கிள்ளை படுபகை வெளுஉ
நீங்கா யாணர் வாங்குகதிற்க் கழனி்க்
கடுப்புடைப் பறவைச் சாதி யன்ன
230 பைதற விளைந்த பெருஞ்செந் நெல்லின்
தூம்புடைத் திரடா முயித்த வினைஞர்
பாம்புறை மருதி னோங்குகினை நீழற்
பலிபெறு வியன்கள மலிய வேற்றிக்
கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந்
235 துணங்கையம் பூதந் துகிலுடுத் தவைபோற்
சிலம்பி வானூல் வலந்த மருங்கிற்

220. கண்பு: மது. 172. பா. சண்பின்.

220 - 21. இரட்டைக்கிளவி இரட்டைவழித்தாணத்தற்கு மேற்கோள்;
(தொல். உலம. கு. 22 - உரை)

226. விறந்த: (தொல். உரி. கு. 50 - சே. 8; இ.உ.வி. கு. 283 - மேற்.)

226 - 7. உலக்கையிடுக்குப் பறவைகள் அஞ்சல்; "பாசவலிடித்த பெரு
ங்காமுலக்கைக், கடித்திடிவெரீஇய கமஞ்சுருவெண்குருகு" (அறநா. 141.)

230. பா. செச்செல்லின்.

229 - 30. "மென்செந்நெல்லி, னம்பணவளவை யுறைகுவித்ததஞ்ஞ,
மென்மேலுறவினா வெறுந்நாறு அஞ்சம்" (பதிந். 71)

234. பா. துணைகையம்.

குழுமுனிசிப் பேரின் முழுமுத ஞெகிச்சிப்
பகரீர் பிழிந்த பின்மைத் துகடப
வைபுந் துரும்பு நீக்கிப் பைதறந்

240 குடகாற் றெறிந்த சூப்பை வடபாற்
செம்பொன் மலையிற் றெப்பத் தோன்றுந்
தண்பனை தழீஇய தளரா விருக்கைப்
பகட்டா லின்ற கொடுகடைத் குழவிக்
கவைத்தாம்பு தொடுத்த காழன் நல்கு

245 லேணி பெய்தா நீனெடு மார்பின்
முகடுதமித் தடுக்கிய பழம்பல் துணைவிற்
குமரி மூத்த கடோங்கு நல்லிற்
றச்சச் சிறுஅர் நச்சப் புனைந்த
ஐரா நற்றே ருருட்டிய புதல்வர்

250 தளர்நடை வருத்தம் வீட வலர்முலைச்
செவிலியம் பெண்டிர் த் தழீஇப் பாலார்ந்
தமனித் தஞ்சு மழகுடை நல்லிற்
றொல்பசி யறியாத் துளங்கா விருக்கை
மல்லற் பேரூர் மடியின் மடியா

255 வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்கி
மனைவா முளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர்
மழைவிளை யாடுந் கழைவன ரடுக்கத்
தணங்குடை யாளி தாக்கலிற் பலவுடன்
கணஞ்சால் வேழன் கதழ்வுற் றுஅன்

260 கெந்திரஞ் சிலைக்குந் தஞ்சாக் கம்பலை

239. பா. துரும்பும்போக்கி.

240 - 41. பொருச. 244.

242. மு. பொருச. 169.

243. பா. தளர்நடை.

248 - 4. முல்லை, 12.

248 - 9. “தச்சன்செய்த தொழையை, மூர்த்தின்புறாஅ ந
வீர்த்தின்புறாஉ மிளைபோர்” (குறுந். 61.)

256. அளகு - கோழி: (தொல். மாபு. து. 56 - உரை, மேற்.) பா. மனை
யுகை.

259 - 60. “கரும்பினெந்திரங்கனிந்தெதிர்பிளித்தம்” (குறுநு. 55),
‘திரும்பினன்ன துணிபெந்திரக்கன்’ (திருவிளை, திருமொ. 11.)

- விசய மலேம் புனைகுழாவினொறுங்
கரும்பின் தீஞ்சாறு விரும்பினிர் மிசைமின்
வேழ விரைத்து வெண்ணோடு விரைஇத்
தாழை முடித்துத் தருப்பை வேய்ந்த
265 குறியிறைக் குரம்பைப் பறியுடை முன்றிற்.
சொடுங்காற் புன்னைக் கோடுதுமித் தியற்றிய
பைங்காப் தூங்கும் பாப்மணற் பந்த
நினைபரு முதியருங் கிணையுடன் றுவன்றிப்
புலவுதனைப் பதழியுஞ் சிலையு மானச்
270 செவ்வரிக் கயலொடு பச்சிறுப் பிறமு
மைபிருங் குட்டத்து மகவொடு வழங்கிக்
கோடை நீடினுங் குறைபட லறியாத்
தோடாழ் குளத்த கோடுகாத் திருக்குங்
கொடுமுடி வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பி
275 னாவையா வரிசி யங்களித் துழவை
மலர்வாய்ப் பிழாவிற் புலா வாற்றிப்
பாம்புறை புற்றிற் குரும்பி யேய்க்கும்
பூம்புற நல்லடை யனை இத் தேம்பட
வெல்லையு மிரவு மிருமுறை கழிப்பி
280 வல்வாய்ச் சாடியின் வழைச்சற வினைந்த
வெந்நீ ராயல் விரலலை நறும்பிழி
தண்மீன் குட்டொடு தளர்தலும் பெறுகுவிர்
பச்சுன் பெய்த சுவல்பிணி பைந்தோற்
கோள்வல் பாண்மகன் நலைவலித் தியாத்த
285 நெடுங்கழைத் துண்டி னடுங்க நான்கொளீ இக்
சொடுவா விரும்பின் மடிதலை புலம்பப்
பொதியிரை சதுவிய போழ்வாய் வானை
நீர்நணிப் பிரம்பி னடுங்குநிழல் வெருட
நீத்துடை நெடுங்கயந் தீப்பட மலர்ந்த
290 கடவு னொண்பூ வடைத லோம்பி
புறைகான் மருதிய வோங்குயர் நனந்தலை

288. பா. கிணையுட்குழிஇ.

289. பா. வடிதலை.

290. சிலை. 51 - 5. மேற்.

- யகலிரு வானத்துக் குறைவி லேப்பப்
வாக்கிதழ்க் குலையொடு நீல நீடி
முரட்டு மலிந்த முதுநீர்ப் பொய்கைக்
- 295 குறந ரிட்ட கூம்புவிடு பன்மலர்
பெருநா ளமயத்துப் பிணையினிர் சுழிமின்
செழுங்கன் நியாத்த சிறுதாட் பந்தர்ப்
பைஞ்சேறு மெழுதிய படிவ நன்னகர்
மணியுறை கோழியொடு குமலி தன்னுறு
- 300 வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவினி பயிற்று
மறைகாப் பாள ருறைபதிச் சேப்பிற்
பெருநல் வாணத்து வடவயின் விளங்குஞ்
சிறுமீன் புரையுங் கற்பி னறுறுதல்
வளைக்கை மகடூஉ வயினறிந் தட்ட
- 305 சுடர்க்கடைப் பறவைப் பெயர்ப்படு வத்தஞ்
சேதா நறுமோர் வெண்ணையின் மாதுளத்
துருப்புறு பசுங்காப்ப் போமொடு கறிகலந்து
கஞ்சக நறுமுறி யலைஇப் பைந்துணர்
நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த
- 310 தகைமாண் காடியின் வகைபடப் பெறுஞ்விர்
வண்ட லாயமொ டுண்டுறைத் தலைஇப்
புனலாடு மகளி ரிட்ட பொலங்குழை
யிரைதேர் மணிச்சிர விரைசெத் தெறிந்தெனப்
புள்ளார் பெண்ணைப் புலம்புமடற் செல்லாது
- 315 கேள்வி யந்தண ரருங்கட னிறுத்த
வேள்வித் தூணத் தகைஇ யவன
ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட
வைகுறு மீனிற் பைபயத் தோன்று
நீர்ப்பெயற் நெல்லைப் போகிப் பாற்கேழ்
- 320 வாதுளைப் புரையொடு வடவளந் தருஉ
நாவாய் சூழ்ந்த நளிரீர்ப் படப்பை
மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற்
பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற்

292 - 4. பல்விதமலர்களுக்கும் திரவில; "சிலத்தார்" (புறநா.10, 36.)

305. பா. பெயர்ப்படுபத்தம்.

318. பா. பையத்தோன்றும்.

319. பா. நீர்ப்பெயர்த்தெல்லை போகிப்பொற்கேழ்.

- சிலதர் காக்குஞ் சேனையர் வரைப்பி
 325 நெல்லுழு பகட்டொடு கறவை தன்ன
 மேழகத் தகரோ டெகினங் கொட்குங்
 கூழுடை நல்லிற் கொடும்பூண் மகளிர்
 கொன்றை மென்சிறைப் பனிதவழ் பவைபோற்
 பைங்கா முல்கு னுண்டுதி னுடங்க
 330 மால்வரைச் சிலம்பின் மகிழ்சிறந் தாலும்
 பீலி மஞ்ஞையி னியலிக் கால
 தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப்ப வுயர்நிலை
 வானோய் மாடத்து வரிப்பந் தகைஇக்
 கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய
 335 முத்த வார்மணற் பொற்கழங் காடும்
 பட்டின மருங்கி னசையின் முட்டில்
 பைங்கொடி றுடங்கும் பலர்புகு வாயிற்
 செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றிற்
 கள்ளடு மகளிர் வள்ள றுடக்கிய
 340 வார்ந்துகு சின்னீர் வழிந்த குழம்பி
 னீர்ஞ்சே றாடிய விரும்பல் குட்டிப்
 பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது
 நெண்மா வல்சி தீற்றிப் பன்னைட்
 குழிநிறத் தோம்பிய குறுந்தா னேற்றைக்
 345 கொழுவிணத் தடியொடு கூர்நராப் பெறுகுவீர்
 வான மூன்றிய மதலை போல
 வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி
 விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்
 திரவின் மாட்டிய விலங்குசுடர் ஞெகிழி
 350 யுரவரீ ரழுவத் தோடுகலங் கரையுந்
 துறைபிறக் கொழியப் போகிக் கறையடிக்

325. பா. தன்னாது.

331. மகளிர் நடைக்கு மயில்சடை முருகு. 205 - ஆம் அடிக்குறிப் பைப்பார்க்க.

334. பா. கைப்புனை. பைப்பய.

335. “மகளிர், பொலுஞ்செய் கழங்கிற் நெற்றி யாடும்” (புறநா. 36.)

346. சிவக 1895 - மேற்.

349 - 51. “இலங்குரீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும்” (சிலப். 6. 141.)

- குன்றதழ் பாண மருங்கு லேய்க்கும்
வண்டோட்டுத் தெங்கின் வாடுமடல் லேய்க்கத்
மஞ்சன் முன்றின் மணநாறு படப்பைத்
- 855 தண்டலை யழுவர் தனிமனைச் சேப்பிற்
குழிகோட் பலவின் குழகளைப் பெரும் பழம்
வீழி குழைக் குழவித் தீரீர்க்
கவைமுலை யிரும்பிடிக் கவுண்மருப் பேய்க்குங்
சூலைமுதிர் வாழைக் கூனி வெண்பழம்
- 360 திரளரைப் பெண்ணை துங்கொடு பிறவுந்
தீம்பஹி ரா முனையிற் சேம்பின்
முனைப்புற முதிர்கிழங் கார்குவீர் பகற்பெயன்
மழைவீழ்த் தன்ன மாத்தாட் கமுகின்
புடைசூழ் தெங்கின் முப்புடைத் திரள்கா
- 865 யாறுசெல் வம்பலர் காப்பசி தீரச்
சோறடு குழிசி யிளக விழுஉம்
வீயா பாணர் வளங்கெழு பாக்கத்துப்
பன்மர நீரிடைப் போகி நன்னகர்
விண்டோய் மாடத்து விளங்குசுவ ருடுத்த
- 370 வாடா வள்ளியின் வளம்பல தருஉ
நாடுபல கழிந்த பின்றை நீடுசூலைக்
காந்தளஞ் சிலம்பிற் களிற்றுபடிந் தாங்குப்
பாம்பனைப் பள்ளி யமர்ந்தோ னுங்கண்
வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்க்
- 375 குறுங்காற் காஞ்சி சுற்றிய நெடுங்கொடிப்
பாசிலைக் குருகின் புன்புற வரிப்பூக்
காரகற் கூவியன் பாகொடு பிடித்த

357. குழவி ஓரிலையின் இளமைப்பெயர். (தொல். மாபு. கு. 24 - உரை, மேற்.)

363. “மேகமேய்க்கு மினங்கமும்கொழில்” (தே. பிரம்புரம், செய். “விளங்கயனார்”)

370. “வாடாவள்ளியங்காடு” (குறுந். 216); “வாடாவள்ளிவயவர்” (தொல். புறத்திணை. 5.)

374. (மு. மணி. 4: 5); “கதிற்றுழைசெல்லா மரம்பயில்கழியினை” (புறநா. 21.)

377. சிலப். 5: 24 - அடியார். மேற்.

- விழைஞ் ஷட்டம் பால்கலர் தவைபோ
 விழைஞ் ஷட்டம் வர்மண னீர்முகத் துறைப்பப்
 380. புண்கால் கழீஇய பொழிறெறும் திரள்காற்
 சோலைக் கமுகின் சூல்வயிற் றன்ன
 நீலப் பைங்குடர் தொலைச்சி நாளும்
 பெருமகி ழிருக்கை மரீஇச் சிறுகோட்டுக்
 குழவித் திங்கட் கோணோர் தாங்குச்*
 385 சீறவுவா யமைத்த சுரும்பு சூழ் சுடந்துத
 னறவுபெயர்த் தமைத்த நல்லெழின் மழைக்கண்
 மடவரன் மகளிரொடு பகல்விளை யாடிப்
 பெற்றநஞர் தொல்சீர்த் துறக்க மேப்க்கும்
 பொய்யா மரபிற் பூமலி பெருந்துறைச்
 390 செவ்விகொள் பவரோ டசைஇ யய்வயி
 னாநந்திறற் கடவுள் வாழ்த்திச் சிறிது நங்
 கருங்கோட் டின்னிப மிபாசினி கழிமின்
 காழோ நிகழ்பத நோக்கிக் கீழ
 நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங்
 395 கடுஞ்சூன் மந்தி கவநங் காவிற
 களிறுகத் தடக்கிய வெளிநில கந்திற்
 றிண்டேர் குழித்த குண்டுநெடுந் தெருவிற்
 படைதொலை பறியா மைநதுமலி பெரும்புரத்த்
 கடைகால் யாத்த பல் குடி கெழீஇக்
 400 கொடையுந் கோளும் வழங்குநர்த் தந்தக
 வடையா வாயின் மின்கூழ் படப்பை
 நீனிற் வருவி னெடிபோன் கொப்பூழ்
 நான்முக வொருவற் பபந்த பல்லிதழ்த்
 தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றிச்

380. “புண்கால் கழீஇய மணல்வா புறவு” (மலை. 48.)

390. பா. கொள்பவரொடும்

392. நன். கு. 350 - மயிலை; நன் - வி கு. 351 - மேற்.

394. “நெய்ம்மலி கவளங்கொள்ளா” (வேத 1076.); “நெய்ம்மிதி கவ
 னத் தெவிட்டியின் தடாக்கு கிழல்களி தறுகண்மால் யானை”. “கைமமுகத்
 தெடுத்த நெய்ம்மிதி கவளங் களித்தெறி மும்மதக் களிறு” (கூர்ம. சூரியன்
 மாபு. 8, 22) பா. நெய்மிதி.

402. “நீனிற் வருவினெடியோனும்” (முநா. 58 - 15.)

402 - 4. முருகு. 164 - 5.

- 405 சுடும னோங்கிய நெடுநகர் வரைப்பி
 னிழுமென் புள்ளி னீண்டுகளைத் தொழுதித்
 கொழுமென் சிணைய கோளி யுள்ளும்
 பழமீக் கூறும் பலாஅப் போலப்
 புலவுக் கடலுடுத்த வானஞ் சூடிய
- 410 மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ
 விழவுமேம் பட்ட பழவிறன் மூதா-
 ரவ்வாய் வளர்பிறை சூடிச் செவ்வா
 யந்தி வானத் தாடுமழை கடுப்ப
 வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி யீர்ப்ப
- 415 வீரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தவியப்
 பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி நெடுந்தே
 ராராச் செருவி னைவர் போல
 வடங்காத தானோரா டுடன்றுமேல் வந்த
 வொன்னாத் தெவ்வ னுலைவிடத் தார்த்துக்
- 420 கச்சு யோனே கைவண் டோன்ற
 னச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய
 வளியுந் தெறலு மெளிய வாகலின்
 மலைந்தோர் தேள மன்றம் பாழ்பட
 நயந்தோர் தேள நன்பொன் பூப்ப
- 425 நட்புக்கொளல் வேண்டி நயந்திசி னோருந்
 துப்புக்கொளல் வேண்டிய துணையி லோருந்

405. பா. நெடுமதில்வரைப்பு.

102 - 5. “மாயோன் கொப்பூழ் மலர்ந்த தாமரைப், பூவொடு புரையுஞ்
 சிறார் பூவி, னிதழகத் தணைய தெருவே யிதழகத், தரும்பொருட் டினையதே
 யண்ணல் கோயில்” (புப்பாடல்); இராசகிரியநகரத்தைத் தாமரைமலராகவும்
 அந்நகரின் உறுப்புக்களை அம்மலரின் உறுப்புக்களாகவும் (பெருங்குறையீர்
 50 - அடிகளாற் கூறியிருத்தல் இங்கே அறிந்து மகிழ்த்தக்கது; (3 - மக
 காண்டம், 3 - இராசகிரியம்புக்கது.)

407. பா. சிணையு.

415. “சுரைம் பதின்மரும் பொருதுகனத் தொழிய” (புநா. 2.)

419. மு. மலை. 386.

421. பா. ஏமமாக.

422. பா. அளியுந்தெறலுந்தனக்கெளிய.

423 - 4. கருத்து: “நீ உடன்றுநோக்கும் வாபெரிதவழி, ¹ நயந்து
 நோக்கும் வாய்பொன்பூப்ப” (புநா. 38.)

- கல்வி முருவி கடற்படார் தாங்குப்
பல்வேறு வகையிற் பணிந்த மன்ன
ரிமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை
- 430 வெண்டிரை கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப்
பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருங் கங்கைப்
பெருநீர் போரு மிரியன் மாக்க
ளொருமரப் பாணியிற் றாங்கி யாங்குத்
தொய்பா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழி இச்
- 435 செவ்வி பார்க்குஞ் செழுநகர் முற்றத்துப்
பெருங்கை யானைக் கொடுத்தொடி படுக்குங்
கருங்கைக் கொல்ல விரும்புவிசைத் தெறிந்த
கூடத் திண்ணிசை வெரீ இ மாடத்
திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
- 440 லின்றுயி லிரியும் பொன்றுஞ், விபனகர்க்
குணகடல் வரைப்பின் முந்நீர் நாப்பட்
பகல்செய் மண்டிலம் பாரித் தாங்கு
முறைவேண்டு நர்க்குங் குறைவேண்டு நர்க்குப்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க் கருளி
- 445 யிடைத்தெரிந் துணரு மிருடர் காட்சிக்
கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பா வுள்ளத்
துரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப்
பொறிவரிப் புதர்முதற் தாக்கிப வயமான்
கொடுவரிக் குருளை கொளவேட் டாங்குப்
- 450 புலவர் பூண்கட னாற்றிப் பகைவர்
கடிமதி லெறிந்து குடுமி கொள்ளும்

428. மலை. 52.

429. பா. இமையோர்.

132. பா. நீர்ப்போகும்.

443 - 5. ‘முறைவேண்டினார்க்கும் குறைவேண்டினார்க்கும் காண்டற்
களையனாய்’ (குறள், 386 - புரி); “முறைவேண்டுபொழுதிற் பதனெளியோர்”
(புறநா. 35 - 15.)

445. பா. இடைத்தெரிந்து.

446. “கொடைக்கடனிறுத்தசெம்மலோய்” (மலை. 543); “கொடைக்
கடனிறுக்குமிக்குவாருப்பெயர்ப்பெரியோன்” (கூ. நீ. ம. சூரியன்மரபு. 8.)

447. “உரும்பில்சுற்றத்தன்ன” (பதிற். 26 - 13.)

- வென்றி யல்லது விளைபுடம் படினு
மொன்றல் செல்லா வுரவுவாட் டடக்கைக்
கொண்டி யுண்டித் தொண்டையோர் மருத
- 455 மன்னர் மன்ன மறவர் மறவ
செல்வர் செல்வ செருமேம் படுந
வெண்டிரைப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்ற
பைம்பூட் சேளப் பயந்தமா மோட்டுத்
துணங்கையஞ் செல்விச் கணங்குநொடித் தாங்குத்
- 460 தண்டா வீகைநின் பெரும்பெய ரேத்தி
வந்தேன் பெரும வாழிய நெடிதென
விடனுடைப் பேரிபாழ் முறையுளிக் கழிப்பிக்
கடன்றி மரபிற் கைதொழுதுப் பீழ்ச்சி
நின்னிலை தெரியா வளவை யந்நிலை
- 465 நாவலர் தண்பொழில் வீவின்று விளங்க
நில்லா வுலகத்து நிலைமை தூக்கி
யந்நிலை யணுகல் வேண்டி நின்னரைப்
பாசி யன்ன சிதர்வை நீக்கி
யாவி யன்ன வவிர்தூற் கவிங்க
- 470 மிரும்பே ரொக்கலொ பொருங்குட னுடஇக்
கொடுவாள் கதுவிய வடுவாழ் நேன்கை
வல்லோ னட்ட பல்லான் கொழுங்குறை
யரிசெத் துணங்கிய பெருஞ்செந் நெல்லின்
மெரிகொ ளரிசித் திரனெடும் புழுக்க
- 475 லருங்கடித் தீஞ்சுவை பழுதொடு பிறவும்
விருப்புடை மரபிற் கரப்புடை யடிசின்

- 455 - 6. இடையினவெதுகை : (தொல். செய். கு. 63 - உரை, மேற்.)
457. கடவிற்றூர்கொன்றமை : (பதிந். 11 - பார்க்க.)
- 454 - 8. 'தொண்டையோர்மருத சேளப்' என்றற்போல்வன
எகரத்தாற்பொருள்குறுமாறு உணர்க; (தொல். விளி. கு. 34 - 8. மேற்.)
459. "பெருங்காட்டுக்கொற்றிக்குப் பேய்நொடித்தங்கு" (கவி. 89.)
பா. சொழித்தங்கு.
- 458 - 9. முருகு. 259.
- 461 முருகு. 285. பா. வாழியபெரிதென.
466. மு. பொருச. 176. பா. நிலைமைசோக்கி.
- 468 - 70. பொருச. 153 - 5.
475. பா. அயிரொடுபிறவும்.

- மீன்பூத் தன்ன வான்கலம் பரப்பி
மகமுறை மகமுறை கோக்கி முகனமர்ந்
தாது விருப்பிற் றானின் தூட்டி
480 மங்குல் வானத்துத் திங்க னேய்க்கு
மாடுவண் டிமிரா வழலவிர் தாமரை
நீடரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி
புரவுக்கடன் முகந்த பருவ வானத்துப்
புகற்பெயற் றுளியின் பீன்னுமிமிர்ந் தாங்குப்
485 புணயிருங் கதுப்பகம் பொலியப் பொன்னின்
ஒருடையமை மாலை விறலியர் மலைய
துலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மால்கடல்
வான்கண் டன்ன வாலுளைப் புரவி
துணைபுணர் தொழில நால்குடன் பூட்டி
490 யரித்தேர் நல்கியு மமையான் செருத்தொலைத்
தொன்னுத் தெவ்வ றுலைவிடத் தொழித்த
விசம்புசெ விவுளியொடு பசும்படை தரீஇ
யன்றே விடுக்குமவன் பரிசி லின்சீர்க்
கின்னர முரலு மணங்குடைச் சாரன்
495 மஞ்ஞை யரலு மரம்பயி லிறும்பிற்
கலைபாய்ந் துதிர்த்த மலர்வீழ் புறவின்

178 - 9. மகமுறை. சிறுபாண். 192 மலைபடு. 185.

479. மு சிறுபாண். 245.

481. “ஆடுவண் டிமிராத் தாமரை” (புறநா. 69.)

481 - 2. “வாடாமிஞ்நிமிராமுடிமலை” (தக்க. 557) எனபதற்கு
லுவை மேற்கோள். பா அழலிவர். பித்திசைவிவப்பசுமுடி

483. பா. புலவுக்கடல்.

486. பா. விறலியர்வேய.

185 - 6. “வாடாமலை பாடினிய னிய” (புறநா. 364 - 1.)

489. நால்கு - நான்கு; “நால்குபண்ணினா” (வேக. 1774.)

491. பா. ஒழிந்த.

492. பா. விசம்புதையிவுளி.

490 - 92. சிறுபாண். 246 - 8.

494. “பாடுகின்றனகின்னரமிதுனங்கன்பாராய்” (கம்ப. சித்திரகூட. 12.)

496. பா. மலர்வீழ்.

மந்தி சிக்கு மாதஞ்சு முன்றிற்
செந்திப் பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக்
களிறுதரு விறகின் வேட்டு
500 மொளிநிலந் கருவிய மலைகிழ வோனே.

இதன்பொருள்.

1. அகல் இரு விசும்பில் பாய் இருள் பருகி—தன்னையொழிந்த நான்கு பூதமும் தன்னிடத்தே அகன்று விரிதற்குக் காரணமாகிய பெரிபூ ஆகாயத் திடத்தே தோன்றிப் பரந்த *இருளை விழுங்குகின்றது, அகவிருவிசும்பென்பது. †“நோய்தீருமருந்து” போனின்றது. பருகியென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் நிகழ்காலம் உணர்த்துகின்றது.

2. பகல் கான்று எழுதரு பல் கதிர் பருகி—மறைந்த பகற்பொழுதை உலகத்தேதோற்றுவித்து எழுதலைசெய்யும் பலகிரணங்களை யுடைய கனலி.

3. காய் சினம் திருகிய கடு திறல் வேனில்—கோபிக்கின்ற சினமுறுகிய கடிய வலியையுடைய முதவேனிற்காலத்தே,

4. பசு இலை ஒழித்த பரு அரை பாதிரி—பின்பனிக்காலத்தே பசிய இலைகளை யுதிர்ந்த பரிய தாளினையுடைய பாதிரியினது,

5 - 6. வன் இதழ் மா மலர் வயிறு இடை வருத்ததன் உள் அகம் புரையும் ஊட்டுறு பச்சை—பெருமையையுடைய இதழையுடைத்தாகிய வண்டையுடைய பூவினுடைய வயிற்றிடத்தைப்பிளந்த †புலாவினுடைய உள்ளிடத்தை யொக்கும் நிறமூட்டுதலுற்ற தோல்.

7 - 8. பரிய அரை கமுகின் பாளை அம் பசு பூ கரு இருந்தனன கண் கூடு செறி துளை—பரிய தாளினையுடைய கமுகினது பாளையாகிய அழகினையுடைய பசியபூ விரியாமற் கருவாயிருந்தாலொத்த இரண்டுகண்ணுங்கூடின செறிந்த துளை,

9. உருக்கி அன்ன பொருத்துறு போர்வை—உருக்கி ஒன்றாக வார்த்த தாற்போன்ற தோல்களின் வேறுபாடுதெரியாமல் இசைத்தலுறும் போர்வையினையும்,

பச்சைப்போர்வை; பொருத்துறுபோர்வை; துளையினையுடையபோர்வை.

500. மலைகிழவோன்: முருகு. 317 - ஆம் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க நன். சூ. 104 - மயிலை. மேற்.

497 - 500. “யானை தந்த முளிமர விறகிற், கானவர் பொத்திய நெலித் தினக்கத்து, மடமான் பெருகிறை வைகுதயி லெடுப்பி, மந்தி சிக்கு மணவருடை முன்றில்”, “கானயானை தந்தவிறகின், கடுந்தெற்ற செந்திவேட்டு” (புறநா. 247. 251.)

* பி - ம். இருளைமறைத்து.

† கலித்தொகை, 60.

‡ பி - ம். பூவினுடைய.

10. சுனை வறந்தன்ன இருள் தாங்கு வறு வாய்—சுனை வற்றி உள்இருண் டாலொத்த இருள்செறிந்த உண்ணக்கிணியில்லாத வாயினையும்,

11. பிறை பிறந்தன்ன பின் எந்து கவை கடை—முதற்பிறை பிறந்து எந்தியிருந்தார்போன்ற பின்பு எந்தியிருக்கின்ற கவைத்தலையுடைய கடை யினையும்,

12 - 13. நெடு பனை திரள் தோள் மடந்தை முன் கை குறு தொடி எய்க்கும் மெலிந்து வீங்கு திவழின்—செடிய மூங்கிலையொத்த திரண்ட தோவின்னையுடைய மகளுடைய முங்கையிற் குறிய தொடியையொக்கும் நெகிழ வேண்டியவழியிருக்கிழந்து இறுகவேண்டியவழியிறகும் வார்க்கட்டினையும்,

14. மணி வார்த்தன்ன மா இரு மருப்பின்—நீலமணி ஒழுங்கிலொத்த கருமைநிறத்தையுடைய பெரிய தண்டினையுமுடைய,

15 - 6. பொன் வார்த்து அன்ன புரி அடங்கு கார்பின் தொடை அமை கேள்வி—பொன் கம்பியாய் ஒழுங்கிலொத்த முறுக்கடங்கின கார்பின் கட்டமைந்த யாழை,

கேள்வி, ஆகுபெயர்.

பொர்வையினையும் (9) வாயினையும் (10) கடையினையும் (11) திவவினை யும் (13) மருப்பினையுமுடைய யாழையெனமுடிக்க.

16. இடம் வயின் தழீஇ--இடத்தோட்பக்கத்தே அணைந்து,

17. வெ தெறல் கனவியொடு மதி வலம் தரிதரும்—வெய்ய தெறுதற் றொழியையுடைய ஞாயிற்றோடே திங்களுந் மேருவை வலமாகத் திரிதலைச் செய்யும்,

18. தண் கடல் வரைப்பில் தாங்குநர் பெறாது—குளிர்த் கடல்குழந்த உலகில் நினைப்பார் புரப்பாரைப் பெறாமல்,

19. பொழி மழை துறந்த புறா வேய் குன்றத்து—பெய்கின்ற மழை துறத்தலால் நிலத்தின்கண்ணெழுந்த ஆவிகுழந்த மலையிடத்தே,

20. *பழு மரம் தேரும் பறவை போல—பழுத்த மரத்தைத் தேடித் திரியுப்பறவைகளைப்போல.

21. கல்லென் சுற்றமொடு கால் கிளர்ந்து திரிதரும்--பசுமிகுதியால் அழுக்கின்ற சுற்றத்தாருடனே ஓரிடத்திராமற் பயனின்றி ஓடித் திரிதலைச் செய்யும்,

22. புல்லென் யாக்கை புலவு வாய் பாண—பொலிவழிந்த வடிவினையும் புற கல்லியை வெறுத்துக்கூறுகின்ற வாயினையுமுடைய பாண,

† “ சிவ் செவித் தாகிய கேள்வி சொந்து ” என்றார் பிறரும்; புலால் நாமகின்ற வாயுமாம்.

கேள்விடை தழீஇத் (16) தாங்குநர்ப்பெறாது (18) குன்றத்தே (19) நெகிழ்திறல் வேனிற்காலத்தே (3) பறவைபோலத் (20) திரிதரும் பாணவென முடிக்க.

* “ புட்பயில் பழுமரப் பொலிவிற்பு ” (சீவக. 93.)

† புறநானூறு, 68.

23 - 4. பெரு வறம் கபர்த கணம் கண்ணை கருவி னான் துளி
சொரிந்தாங்கு — பெரிய கவந்தமிக்க காடு உழவுத்தோழில் ஸ்தலியவற்
ருல் ஆரவாரமிகும்படி தொகுதியையுடைய மேகம் துளியைச் சொரித்தாற்
போல,

25 - 6. பழ பசி கபர்த எம் இரு பெரு ஒக்கலொடு வழங்க த்வாஅ
பெரு வான் எய்தி—தொன்றதொட்ட பசிமிக்க எம்முடைய கரிய பெரிய
சுற்றத்தோடே யாங்கள் பிறர்க்குக்கொடுக்கவும் மாளாத பெரிய செவ்வத்தைப்
பெற்றது,

27 - 8. வறல் உளை புரவியொடு வய களிது முகந்துகொண்டு யாம்
அவனின் தும் வருதும்—வெள்ளிய தலையாட்டத்தையுடைய குதிரையோடே
வலியினையுடைய யானைகளையும் வாரிக்கொண்டு யாம் அவனுரினின்றும் வாரா
கின்றோம்;

28. நீவிரும்—நீங்களும்,

29 - 37. [இருநிலம் கடந்த திருமறு மார்பின், முந்தீர் வண்ணன் பிறங்
கடை யந்தீர்த், திரைதரு மரபி னூர்வோ னும்பல், மலர்தலை யுலகத்து மன்
னுயிர் காக்கு, முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு, மிலங்குநீர்ப் பரப்பின் விரைமீ
கூறும். வலம்புரி யன்ன வகைக்கு சிறப்பி, னல்லது கடிந்த வறம்புரி செங்
கோத், பல்வேற் றிரையற் படர்குவி ராயின்:]

மலர் தலை உலகத்து மன் உயிர் காக்கும் முரசு முழங்கு தானை மூவருள்
ளும்—அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில் நிலைபெற்ற உயிர்களைப்பூக்கும்
முரசுமுழங்குகின்ற நார்படையினையுமுடைய சேரசோழமாண்டியரென்னுமூவ
ரிதும்,

இலங்கு நீர் பரப்பின் விரை மீ கூறும் வலம்புரி அன்ன வகை நீங்கு சிறப்
பின்—விளங்குகின்ற நீரையுடைய கடலிடத்துப்பிறந்த சங்கில் மேலாக உல
கங்கூறும் வலம்புரிச்சங்கையொத்த குற்றநீங்குத் தலைமையினையும்,

அல்லது கடிந்த அறம் புரி செங்கோல்—மறத்தைப்போக்கின அறத்தை
விரும்பின செங்கோலினையுமுடைய,

இரு நிலம் கடந்த திரு மறு மார்பின் முந்தீர் வண்ணன் பிறங்கடை
உரவோன் உம்பல்—பெரிய நிலத்தையளந்த திருவாகிய மறுவையணிந்த மா
பினையுடைய கடற்போலுநிறத்தையுடையவன் பின்னிடத்தோனாகிய சோழன்
குடியித்பிறத்தோன்,

மூவருள்ளுச் சிறப்பினையும் செங்கோலினையுமுடைய உரவோனென்க.

† திருமால்குடியிற்றோன்றிய உரவோன்.

அ நீ திரை தரு மரபின் பல் வேல் திரையன் — அக்கடலின் திரை
கொண்டுவந்து ஏறவிட்டமரபாற் பலவேற்படையினையுடைய திரையனென்
னும் பெய்கையுடையவன்,

* பி - ம. வறட்காலமிக்க.

† “திருமறுமார்பி யருளல்வேண்டும்” (பரிபாடல், 1.)

‡ திருமாலென்றது, இராமபிரானை.

என்றதனால், நாட்பட்டினத்திச் சோழன் பிலத்துவாரத்தால் நாகலோகத் தே சென்று நாககன்னியைப்புணர்ந்தகாலத்து அவன் யான்பெற்றபுதல்வனை என்செய்வேனென்றொழுது, தொண்டையை அடையாளமாகக்கட்டிக் கடலிலேவிட அவன்வந்து கரையேறின் அவற்கு யான் அரசவுரிமையை எய்து வித்து நாடாட்சி கொடுப்பலென்று அவன்கூற, அவனும் புதல்வனை அங்ஙனம் வரவிடத் திரைதருதலின், திரையெனன்று பெயர்பெற்றகதை கூறினார்.

திரையன் பர்குலிராயின் நின் உள்ளம் சிறக்க.—திரையனை நினைப்பீராயின் அவனைநினைத்தலின், நின் நெஞ்சு சிறப்புக்களைப்பெறுக;

சிறக்கினன்னுள்ள (45) மென் மேல்வருவதனை இதுகூறுங்கூட்டுக.

38. [கேளவ னிலையே கெடுகநின் னவலம்:]

நின் அவலம் கெடுக—நினதுமிடி கெடுவதாக;

அவன் நிலை கேள்—அங்ஙனம் அவனை நினைத்துப்போகின்றீர் *அவன் தன்மையைக் கேட்பாயாக;

39 - 41. [அத்தஞ் செல்வோ ரலறத் தாக்கிக், கைப்பொருள் வெளவுங் களவோர் வாழ்க்கைக், கொடியோ ரின்றவன் கடியுடை வியன்புலம்:] அவன் கடி உடை வியல் புலம் அத்தம் செல்வோர் அலற தாக்கி கை பொருள் வெளவும் களவு ஏர் வாழ்க்கை கொடியோர் இன்று—அவனுடைய காவலை யுடைத்தாகிய அகலத்தையுடைய கிலம், வழிப்போவாரைக் கூப்பிடும்படி வெட்டி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களைக் கைக்கொள்ளும் களவே உழவு போலும் இவ்வாழ்க்கைப் பொருளாகவுடைய கொடுமையையுடையோரில்லை;

42 - 3. உருமும் உரறது அரசும் தப்பா காடு மாவும் உறுகண் செய்யா—உருமேறும் இடியாது; பாப்புகளும் கொல்லுதலைச்செய்யா; காட்டி டத்துப் புலிமுதலியனவும் வருத்தஞ்செய்யா; ஆகலின்,

இஃது அவனானை கூறிற்று.

43 - 5. [வேட்டாங், கசைவுழி யசைஇ நசைவுழிச் சங்கிச் சென்மோ:]

ஆங்கு அசைவுழி அசைஇ—அக்காட்டின்கண் இளைத்தவிடத்தே இளைப்பாறி.

நசைவுழி வேட்டு தங்கி சென்மோ — எங்குவிடத்தே நீதங்கிப்போக வேண்டுமென்று நச்சினவிடத்தே நீயும் அதற்கு விரும்பித் தங்கிச் செல்வாயாக.

45. இரவல—இரத்தற்றொழிலை வல்லோய்,

15 - 7. [சிறக்கநின் னுள்ளம், கொழுஞ்சூட் டருந்திய திருந்துநிலை யாரத்து, முழவி னன்ன முழுமர வருளி:]

* பி - ம். அவ்வழியை அவன் தன்மையை.

† பி - ம். கூறினான்.

முழுவின் அன்ன முழுமாம் திருந்து நிலை ஆர்த்து கொழு குட்டு அருங்
கிய உருளி—மத்தனத்தையொத்த குறட்டிபுத்தேதைத்த செக்கென்ற தன்மை
யையுடைய ஆரிடத்தே நன்றாகி விரைந்தமாம் குழந்து கிடக்கப்பட்ட உருளை
யையும்,

அச்சக்கோக்கின்ற இடமுமாம். அக்குறட்டிலே தைத்துக்கிடக்கின்றது
ஆர். குட்டு - விளிம்பில் வைத்த விரைந்த மாம்.

48. எழுஉ புணர்ந்தன்ன பருஉ கைநோன் பார்—கணையமாம் இரண்டு
சேந்தாலொத்த பருந்த கைகளைபுடைய வலிய பாரையமுடைய,

அச்சமரத்தின்மேலே நெடியவாய் இரண்டு பக்கத்தும் நெடுக்ககிடக்
கின்ற பருமரங்களைப் பருஉக்கை யென்றார். அம்மரங்களிரண்டினையும் நெருந்
கத் துளைத்துக் குறுக்கே ஏணிபோலக் கோத்ததினப் பாரென்றார்.

49 - 50. [மாரிக் குன்ற மழை சுமந்தன்ன, வாரை வேய்ந்த வரை
வாய்ச் சகடம்;]

குன்றம் மாரி மழை சுமந்தன்ன ஆரை வேய்ந்த அரை வாய் சகடம்—
மலை மாரிக்காலத்து மேகத்தைச் சுமந்துநின்றது போன்ற *தொத்துளிப்பா
யாலே வேய்ந்த ஒலிக்கின்ற வாயையுடைய சகடம்,

‘ஆர்வை வேய்ந்த’ என்று பாடமாயின் நிறைந்த வரகுவைக்கோலாலே
வேய்ந்த வென்க.

அந்த இரண்டு மரத்திலும் கால்களைகட்டுக் குழலாகக்கட்டி மேலே வசம்பு
முதலியனவற்றைக் கயிற்றாலே கோத்தபாயெடுத்தலைக்கூறினார்.

உருளியையும், பாரையமுடைய சகடமென்க.

51 - 52. வேழம் காவல் குரம்பை ஏய்ப்ப கோழி சேக்கும் கூடு
உடை புதலின்—யானையைப் புனத்தில் தின்னும் காக்கின்ற தொழிலையுடை
யார் இதண்மேலே கட்டின குழியையொப்பச் சிறுக்கக்கட்டின கோழிகிடக்கு
கூட்டையுடைத்தாகிய குழலின் வாசலிலே.

53 - 4. முனை எயிறு இரு பிடி முழந்தான் ஏய்க்கும் துளை அரை சிறு
உரல் தூங்க தூக்கி—மூலகில் முளைபோலும் கொம்பினையுடைய கரிய பிடியி
னது முழந்தாளையொக்குத் துளையைத் தன்னிடத்தையுடைய சிறிய உரலை
அசையும்படி தூக்கி,

கோத்து காற்றுதற்குத் துளையிடுதலின், ‘துளையரைச் சீறால்’ என்றார்

55 - 6. காடகம் மகளிர் ஆடு கனத்து எடுத்த விசி வீங்கு இன் இயம்
கடுப்ப—காடகமாமுகளிர் ஆடுங்கனத்தே கொண்டுவந்த வாராற்பிணித்தலறி
கிண இனிய முழுவை யொப்ப,

56 - 7. கயிறு பிணித்து காடி வைத்த கலன் உடை மூக்கின்—தகராற்
படி கயிற்றாலே வரித்து காடிவைத்த மிடாவையுடைய அப்பாரிற்றலையிலே,

* பி - ம். தொத்தனி, கொத்தனி.

புனிதங்காய் செல்லிக்காய் மூதலியன ஊறவிட்டு வைத்ததனைக் காழ்
யென்றார். இனிச்சாடி செய்யென்பாருமனர், இனிப் பாரிற் கழுத்தானவிடத்
தேனடித்த மிடரெவென்றுமாம்.

58. மக உடை மகடுஉ பகடு புறம் தாப்ப—குழுவியைக் கைக்கொண்ட
மகளிருந்து பூண்ட எருத்தை முதுகிலே அடிப்ப,

சகடப் (50) புதவின் (52) மூக்கின் கண்ணே (57) வேப்பிலையிடைந்த
(59) மகடுஉ இருந்து தாப்பவென முடிக்க.

59. கோடு இணர் வேம்பின் ஏடு இலை மிடைந்த மகடுஉ (58)—கொம
பிடத்தே பூங்கொத்தையுடைய வேம்பினுடைய மேன்மையையுடைய இலை
யைப் பிள்ளைக்குக் காவலாகக்கொண்டிருக்கின்ற மகடுஉ,

60. *படலை கண்ணி—தழைவிரவின மாலையையும்,

பரு ஏர் ஏறுத் திணி தோள்—பரிய அழகினைபு மவியினையுமுடைய
இறுகினை தோளினையும்,

61. முடலை யாக்கை—முறுககுண்ட உடம்பினையும்,

முழு வலி மாக்கள்—நிரப்பி மெய்வலியினையுமுடையமாகக் கள்,

62 - 3 [சிறு துளைக் கொடுநக நெறிபட நிரைத்த பெருங்கயிற்
றொழுக்க] சிறு துளை கொடு நுகம் பெரு கயிறு நெறிபட நிரைத்த ஒழுக்கை—
சிறிய துளையினையுடைய கொடிய நுகத்தின்கண்ணே பெரியகயிற்றிலே எருது
களை ஒருவழிப்பட நிரைத்துக்கட்டின சகடவொழுங்கினை,

துளைகளிற் செருகினகழிகள் கழுத்தசையப் பட்டுநின்றவின், கொடுநக
மென்றார். ஒருசகடத்திற் பலபூட்டுதல் கூறினர்

63. மருங்கில் காப்ப—எருதுகள் திருகாமல் அசகுழறியாமற் பககத்தே
சாத்துச்செல்ல,

64. எல் பத உணவின்—இடப்படும பொருள்களுக்கரசு சிறியவாக இடப்
படுமுணவின் து.

என்றது உப்பை. பதம் - பக்குவம்.

கொள்ளை சாற்றி—விலைசொல்லி,

65. பல் எருது உமணர் பதி போகு ரெடு நெறி—இளைத நூற்பூட்டுதற்
குப் பல எருத்தையும் அடித்துக்கொண்டுபோம் உப்புவாணிகா ஊர்கள்தோறும்
செல்லும் கெடிய வழியினையும்,

பதிபோலப் போகுமென்றுமாம்.

மகடுஉத்தரப்ப மாக்கள் காப்பசு சாற்றிப்போம் கெடுகெறியையுமென்க.

66. 'எல் இடை கழியுளர்க்கு ஏமம் ஆக—பகற்பொழுதுபோவார்க்கு
இளைப்புத்தீர,

* "முறி மிடை படலை மாலை" (சீவக. 1882.)

67 - 76. [மலையவுங் கடலவு மாண்பயன் தருஉ, மரும்பொரு ளருத் தந் திருந்துதொடை நோன்ற, ளடிபுதை யாண மெய்திப் படம்புக்குப், பொருகனை தொலைச்சிய புண்டர் மார்பின், விரவுவரிக் கச்சின் வெண்கை யொள்வாள், வரைபூர் பாம்பிற் பூண்டுபுடை தூங்கச், சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவுடைக், சுருவி லோச்சிய கண்ணக நெழும்த்தோட், கடம்பமர் நெடுவே னன்ன மீளி, யுடம்பிடித் தடக்கை யோடா வம்பலர்:]

மலையவும் கடலவும் மாண் பயன் தருஉம் அரு பொருள் அருத்தும் ஓடா வம்பலர்—மலையிலுள்ளனவும் கடலிலுள்ளனவுமாகிய மாட்சிமையையுடைய பயினைக் கொடுக்கும் பெறுதற்கரிய பொருள்களை உலகத்தோரெல்லாரையும் நுகர்ப்பண்ணும் பிறக்கிடாத புதியோர்,

என்றது - மாணிக்கமும், முத்தும், சந்தனமுதலியன கொண்டுபோய் விற்றுத் திரிவாரைக்கூறிற்று.

பொரு களை தொலைச்சிய புண்டர் மார்பின்—பொருகின்ற அம்புகள் தசையைப்போக்கின புண்கள்தீர்ந்த மார்பினையும்,

சுரிகை நுழைந்த சுற்று வீங்கு செறிவு உடை—பத்திரம் செருகப்பட்ட கட்டுதலிற்கும் சேலையினையும்,

சுரு வில் திருந்து தொடை ஒச்சிய கண் அகல் ஏழும் தோள்—கொடிய வில்லைத் தப்பாததொடையிலே கிரம்பவாங்கின இடமகன்ற வலியினையுடைத் தாகிய தோளினையுமுடைய,

கடம்பு அமர் நெடு வேள் அன்ன வம்பலர்—கடம்பிடத்தேயிருந்த நெடிய முருகனையொத்த வம்பலர்.

மீளி உடம்பிடி தட கை ஓடா வம்பலர்—கூற்றவனையொத்த வேலைப் பெருமையையுடைய ஊகையிலேயுடைய பிறக்கிடாதவம்பலர்,

மார்பினையும், உடையினையும், தோளினையுமுடைய வம்பலர்.

வரை ஊர் பாம்பின் வெள் கை ஒள் வாள் விரவு வரி கச்சில் பூண்டு புடை தாங்க—மலையிடத்தே பூர்கின்ற பாம்புபோலே யானைக்கொம்பாற் கடைந்திட்ட வெள்ளிய ஆசினையுடைய ஒள்ளியவாள் தன்னிடத்தில்விரவின வரியை யுடைய கச்சினாலே தோளிலேகோக்கப்பட்டு ஒருபக்கத்தே தூங்காநிற்க,

நோன் தாள் அடி புதை அரணம் எய்தி—நடந்து வலியையுடையவாகிய காலில் அடியையறைக்கின்ற செருப்பைக்கோத்து,

படம் புக்கு—சட்டையிட்டு,

வம்பலர் (75) தாங்க (72) எய்திப் புக்கு (69) வழங்கும் (80) பெரிய வழி (81) என்க.

77 - 8. தடவு நிலை பலவின் முழுமுதல் கொண்ட சிறு களை பெரு பழற் கடுப்ப—பெருமையையுடைய நிலையினையுடைய பலாவின்மடியிலே குலை கொண்ட *சிலவாகிய களையினையுடைய பெரிய பழத்தையொப்ப,

* பி - ம். சிறியவாகிய.

நல்லபழம் சீனையிக இராதென்றார்.

78 - 80. [நெரியம், புணர்ப்பொறை தாங்கிய வடுவாழ் நோன்புறத், தணர்ச்செவிச் கழுதை:]

நெரியல் புணர் பொறை தாங்கிய கழுதை மிளகினது ஒத்தகனமாகச் சேர்த்த பாரத்தைத் தாங்கிய கழுதை,

வடு ஆழ் நோன் புறத்து அணர் செவி கழுதை - வடுவழுந்தின வலியினை யுடைய முதுகினையும் எடுத்தசெவியினையுமுடைய கழுதை,

80 - 81. கழுதை சாத்தொடு வழங்கும் உல்கு உடை பெரு வழி கவலை காக்கும்—சுழுதையிலே மிளகெடுத்துக் கொண்டபோகின்ற இரானோடே வம் பவர் (76) வழங்கும் பெரியவழியில் கவர்த்தவழிகளையும் காத்திருக்கும்,

உல்கு - சுங்கம்.

82. வில்லுடை வைப்பின்—விற்படையிருக்கின்ற ஊர்களில்,

வியல் காடு இயவின்—அகன்ற காட்டுவழிகளில்.

83 - 5. நீர் அரை இலவத்து அலங்கு சினை பயந்த பூளை அம் பசு காய் புடை விரிந்தன்ன வரி புற அணிலொடு—நீண்ட காளினையுடைய இலவத் தினது அகைகின்ற கொம்பு காய்த்த பஞ்சியினையுடைய அழகினையுடைத் தாகிய பசிய காயினது முதுகு விரிந்து பஞ்சதோன்றினாலொத்த வரியை முதுகிலேயுடைய அணிலோடே,

85. கருப்பை ஆடாது—எலியும் திரியாதபடி,

86 - 8. [யாற்றறல் புரையும் வெரிதுடைக் கொழுமடல், வேற்றலை யன்ன வைந்துதி நெடுந்தக, நீத்திலை வேயந்த வெய்ப்புறக் குரம்பை:]

யாறு அறல் புரையும் வெரிந் கொழு மடல் உடை நெடு தகர் ஈந்து— யாற்றினது அறலையொக்கும் முதுகினையும் கொழுவிய மடலினையுமுடைய நெடிய மேட்டு நிலத்தினின்ற ஈந்து,

மடலினடி தன்னிடத்தேநிற்க மேலறுப்புண்டஈந்து அறல் போன்றிருக்கு மாறு உணர்க்.

வேல் தலை அன்ன வை துதி ஈந்து இலை வேயந்த எய் புறம் குரம்பை— வேலின்முனையையொத்த கூர்மையினையுடைய முனையினையுடைய ஈந்தினு டைய இலையாலேவேயந்த *எய்ப்பன்றிமுதுகுபோலும் புறத்தினையுடைய குடிலில்,

89 - 90. [மான்றோற் பள்ளி மகவொடு முடங்கி, யீன்பிண வொழியப் போகி:] ஈன் பிணவு மான் தோல் பள்ளி மகவொடு முடங்கி ஒழிய போகி— பள்ளியைப்பெற்றதெயிற்றி மான்றோலாகிய படுக்கையிலே அப்பிள்ளையோடே முடக்கிக்கிடக்க ஒழிந்தோர் போய்,

* பி - ம். எய்ப்பன்றிபோலும்.

* பெண்ணும் பிணவு மக்கட் குரிய? என்பதனால் ஐந்த-பிறருணென்றும் ஆகாரீத அல்லழிக்கண் வஞ்சணமன்மையிற் றுநியதன் இறுதிச்சினை கெட்டு உகரம் பெருதுகின்றது.

90 - 92 [கோன்காழ், இரும்புதலை யாத் திருத்துகளை விழுங்கோ, ஹரிவாய்ச் சுரையின் மிளிர மிண்டி;] இரும்பு தலை யாத் திருத்துகளை கோன்காழ் விழு கோல் உளி வாய் சுரையின் மிளிர மிண்டி—பூண் தலையிலே அழுத்தின ஈன்றுகிய தாட்சியையும் வலியையுமுடைத்தாகிய வயிரத்தினையு முடைய சீரிய கோல்செருகின் உளிபோலும் வாயினையுடைய பாறைகளாலே சுட்டிக் கீழ்மேலாகக் குத்துகையினாலே.

கோல்செருகப்படுகின்ற சுரையையுடைமையிற் சுரையென்றார்; ஆரு பெயர். சுரை - குழைச்சு.

93. இரு சிலம் கரம்பை படு நீறு ஆடி—கருகிலமாகிய கரம்பைநிலத்த ஹண்டாகிய புழுதியைஅனைத்து,

94. தண் புல் அடக்கிய வென் பல் எயிற்றியர்—மெல்லிய புல்லரிசியை வாரியெடுத்தக்கோண்ட வெள்ளிய பல்லையுடைய எயிற்குடியிற்பிறந்த மகளிர, போகி மிண்டுகையினாலே ஆடி அடக்கிய எயிற்றியரென்க.

மிகவினைத்து உதிர்ந்தபுல்லு எறும்பிழுத்துச் சேரவிட்டுவைத்த இடமறிந் தெடுத்தல் அந்நிலப்பண்பு.

95 - 6. பார்வை யாதத பறை தான் வினவின் கீழல் முன்தில் நிலய உல் பெய்து பார்வைமான்கட்டினிற் தேய்த்தாளினையுடைய வினவினது விழையுடைய முற்றத்திடத்தத தோண்டின சிலவுரலிலே அப்புல்லரிசியைச் சோகிந்து,

97. குற காழ் உலக்கை ஓசசி—குறிய வயிரமாகிய உலக்கையாலே டுருத்தி,

97 - 8. கெடு கிணறு வல் ஊற்று உவரி கோண்டி—ஆழ்ந்த கிணற்றிற் சில்லாற்றுகிய உவரிசீரை முகத்துகொண்டு,

98 - 9. தொல்லை முரவு னாய் குழிசி முரி அடுப்பு ஏற்றி - பழைய துறவாய்போன பாணியிலே வார்த்தவுலையை முரிந்த அடுப்பிலேவைத்து,

100. [வாரு தட்ட வாணே புழுக்கல்]

வாருது அட்ட புழுக்கல்—அரியாது ஆக்கின சோற்றை,

எயிற்றியர் (94) பெய்து (96) ஓசசி (97) தோண்டி (98) ஏற்றி (99) அட்ட புழுக்கலெனமுடிக்க.

வாடு ஊன்—உப்புக்கண்டத்தோடே,

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 61.

† " உயிர்மயங்கியல். 32.

‡ பி - ம். குத்த.

§ பி - ம். வெறுவாய்.

101 - 3. [தொடர் தம்பை வயவர் பெருமக, ஹோத் தாவின] ஓடா தாவின காடா தம்பை வயவர் பெருமகன்—முதலொதபடையினையுடைய செ டாத தம்பைமுடின போனாவல்ல வீரகுடைய தலைவனாகிய

102 - 3. ஒன் தொழில் கழல் கால் செ வரைகாடன் சென்னியம் எனின்— ஒன்விய தொழில்களையுடைத்தாகிய வீரக்கழலணிந்த சாலினையுடைய செவ் விய மலைகாட்டையுடையவனுடைய *பாணச்சா தியேமென்று கூறுவீராயின்,

104. தெய்வம் மடையின் தேக்கிலே குவைஇ - தெய்வக்கருக்குச் சேர இட்டுவைத்த பலிபோலே புழுக்கிலையும் வாடுனையும் (103) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே,

104 - 5. [நும் பைதீர் கடும்பொடு பதமிகப் பெறுகுவீர்:] பதம் நம் பைதீர் கடும்பொடு மிக பெறுகுவீர்—அவ்வுணவை நம்முடைய பசுமைதீர்ந்த சுற்றத்தோடே மிகப்பெறுகுவீர்;

வியன்காட்டியவர்களில் (82) உல்குடைத்தாகிய (81) நெடுநெறியையுடைய (65) வம்பலர் (76) கழுதைச்சாத்தொடுவழங்கும் (80) உல்குடைப்பெருவழிக் கவலையையும் காத்திருக்கும் (81) வில்லுடைவைப்பின் (82) குரம்பையில் (88) எயிற்றியர் (94) தாங்கனட்டபுழுக்கிலையும் வாடுனையும் (100) எவ்விடைக்கழியு நாக்கு எமமாகத் (66) தேக்கிலையிலே குவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனாகிய (101) வரைகாடன் சென்னியமெனின் (103) நம் (104) கடும்பொடு மிகப்பெறுகுவீர் (105) எனமுடிக்க.

உல்கு - இரண்டுவழிக்குங்கொள்க. குவைஇயென்னும் செய்தெனெச்சம் காரணகாரியப்பொருட்டு.

106. [மானடி பொறித்த மயங்கதர் மருங்கின்:] மயங்கு மான் அடி பொறித்த அதர் மருங்கின்—ரீரின்மையின் மயங்கத்திரியும் மானடி அழுந்திக் கிடக்கின்ற வழியிடத்திலே,

107 - 8. வான் மடி பொருதில் ரீர் நகைஇ குழித்த அகழ்—மழை பெய் னிலைத்தவிரந்த காலத்தே ரீர்நிற்கவேண்டுமென்று நச்சதவாலே குழித்தகுளம்,

அகழப்படுதலின் அகழென்றது ஆகுபெயர்.

108. குழ் பம்ப்பின் அகத்த ஒளித்து ஒடுக்கி—அதனைச் குழப்பறித் துக்கிடக்கின்ற மட்டுக்குழிகளினுள்ளே முறைத்தொதுங்கி,

தண்ணீர்குடிக்கவருமென்று குளத்தைச்சுழப்பறித்தகுழி.

109 - 10. புகழா வாகைபூவின் அன்ன வளை மருப்பு எனம் வரவு பார்க்கது இருக்கும்—அகத்திப்பூவினையொத்த வளைந்த கொம்பினையுடைய பன்றி யினது நீருண்ணவரும் வரவைப்பார்த்திருக்கும்,

111. அரை நாள் வேட்டம் அழுங்கின்—நடுவியாமத்து வேட்டை ஒழிந் தார்களுயின்,

* பி - ம், பன்னாதியேம்.

பகல் நான்—அதன் பிறற்றாளிலே,

112 - 5. [பகுவாய் ருமலியொடு பைம்புத லெருக்கித், தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, நெடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைஇ :]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் நெடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முள்ளைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிய முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொகு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி வளைஇ — குவிந்த இடத்தை யுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை ஈமாட்டிவளைத்து,

பகு வாய் ருமலியொடு பைம்புதல் எருக்கி — அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசிய துறுகலையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட்டுண்ணு, மருஞ்சரம் :]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம்—காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்.

கடுங்கண் கானவர்—தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிற் பகளுளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த ஈஅம்பர் குறும்பில் சேப்பின்—இவ்வரியநிலம் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (129) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் ஈண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக்கலந்தநில மும் கூறினார்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

117 - 8. [பருந்துபட, வொன்னுத் தெவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்னு தெவ்வர் நடுங்க பருந்து பட ஓச்சி —பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் படியக் குத்தி,

119 - 20. வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எலகம் வடி மணி பலரை யொடு நிரைஇ—கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலாளுறும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர்—தலையிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்த்திவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியையுடைய வீடுகளையும்,

* பி - ம். மூட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினைபுடைய மதிலையும்,

123 - 4. வரை தேன் புரையும் கவை கடை புதையொடு கடு துடி தூங்கும் கண்ணை கால் பந்தர்—மலையிற்றேனிரூலையொக்கும் குதையினைபுடைத் தாகிய அடியினைபுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்கும் இரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய தூவலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முன் வேலிச் சூழ்மினைப் படப்பை:] முன் வாழ் வேலி சூழ் மினை படப்பை—முன்னாயுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு நுகம் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதையையுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை நெடு நுதி வய கழு கிரைத்த வாயில்--செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் கிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயின்சாதி யிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கண்ணுஞ்சுவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் வினை நெல்லின் செ அவிழ் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாக்கியசோற்றை,

132 - 3. குமலி தந்த மனவு சூல் உடும்பின் வறை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை களையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்தகளை மனைகடோறும் பெறுகுவர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் நீல் நிறம் விசும்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் எதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் சீர்தைபுடைய மேகத் திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வாள் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் உணவினைபுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுங் குடியிற்பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை யாத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்தத்தலைவன்,

பகல் நான்—அதன் பிற்பிறையாளிலே,

112 - 5. [பருவாய் ஞமலியோடு பைம்புத லெருக்கித், தொருவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி, முள்ளரைத் தாமரைப் புல்லிதழ் புரையு, நெடுஞ் செவிச் குறுமுயல் போக்கற வளைது:]

முன் அரை தாமரை புல் இதழ் புரையும் நெடு செவி குறு முயல் போக்கு அற — முன்னைத் தண்டிலேயுடைய தாமரையினது புறவிதழையொக்கும் நெடிய செவியினையுடைய குறிப் முயல்களை ஓரிடத்தும்போக்கில்லாதபடி,

தொரு வாய் வேலி தொடர் வலை மாட்டி வளைது — குவிந்த இடத்தை யுடைய வேலியிடத்தே ஒன்றோடொன்றுபிணைத்த வலைகளை *மாட்டிவளைத்து,

பரு வாய் ஞமலியோடு பைம்புதல் எருக்கி — அங்காந்த வாயையுடைய நாய்களுடனேசென்று பசியதாறுகையடித்து அவற்றிற்கிடவாமலோட்டி,

116 - 7. [கடுங்கட் கானவர் கடறுகூட் டுண்ணு, மருஞ்சரம்:]

கடறு கூட்டுண்ணும் அரு சுரம் — காட்டிலுள்ள முயல்களைக் கொள்ளை கொண்டுண்ணும் அரிய பாலைநிலம்,

கடுங்கண் கானவர் — தறுகண்மையையுடைய கானவர்,

கானவர் (116) பயம்பின் ஒடுங்கிப் (108) பார்த்திருக்கும் (110) இரா வேட்டமழுங்கிற் பகளுளிலே (111) முயலைப் போக்கறவளைத்து (115) எருக்கி (112) கூட்டுண்ணும் (116) அருஞ்சரமெனமுடிக்க,

117. அரு சுரம் இறந்த †அம்பர் குறும்பில் சேப்பின் — இவ்வரியநிலத் தைக் கைவிட்ட மற்றைநிலத்திற் குறும்பிற்றங்கில்,

குறும்பிற்சேப்பின் (129) என்பதனை இவ்விடத்துக்கூட்டுக.

இதனால் நண்பகலும் வேனிலுமாகிய பாலைநிலங்கூறி அதனைக்கலந்தநில மும் கூறினர்.

இனி நீங்கள் அருஞ்சரத்தைக்கடந்தபின்னரென்றுமுரைப்பர்.

117 - 8. [பருந்துபட, வொன்றாத் தேவ்வர் நடுங்க வோச்சி:] ஒன்றா தேவ்வர் நடுங்க பருந்து பட ஓச்சி — பொருந்தாதபகைவர் அஞ்சப் பருந்துகள் ‡படியக் குத்தி,

119 - 20. வை நுதி மழுங்கிய புலவு வாய் எஃகம் வடி மணி பலரை யோடு நிரைஇ — கூர்மையையுடைய முனைமழுங்கின புலான்றும் வாயையுடைய வேலை வடித்த மணிகட்டின பலகைகளோடே நிரைத்துவைத்து,

120 - 21. முடி நாண் சாபம் சார்த்திய கணை துஞ்ச வியல் நகர் — தலை யிலே முடிந்த நாணையுடைய வில்லைச்சார்க்கிவைத்த அம்புதங்கும் அகற்சியை யுடைய வீடுகளையும்,

* பி - ம். முட்டிவளைத்து.

† பி - ம். உம்பர், அம்பல்.

‡ பி - ம். மடிய.

122. ஊகம் வேய்ந்த உயர் நிலை வரைப்பின்—ஊகம்புல்லாலேவேய்ந்த உயர்ந்த நிலைமையினையுடைய மதிலையும்,

123 - 4. வரை தேன் புரையும் கவை கடை புதையொடு கடு துடி தூங்கும் கண்ணீர் கால் பந்தர்—மலையிற்றேனிரூலையொக்கும் குதையினையுடைத் தாகிய அடியினையுடைய அம்புக்கட்டுகளுடனே ஓசைகடிய துடியுந்தூங்கும் திரண்ட காலையுடைய பந்தரினையும்,

125. தொடர் நாய் யாத்த துன் அரு கடி நகர்—சங்கிலிகளாலே நாய் களைக்கட்டிவைத்த கிட்டுதற்கரிய தாவலையுடைய வீட்டினையும்,

126. [வாழ்முள் வேலிச் சூழ்மிளைப் படப்பை:] முள் வாழ் வேலி சூழ் மிளை படப்பை—முள்ளையுடைய வாழ்வேலியினையும் அதனைச்சூழ்ந்த காவற் காட்டினையுடைத்தாகிய பக்கத்தினையும்,

127. கொடு நுகம் தழீஇய புதவின்—கொடிய கணையமரம் ஏறட்ட உட்கதவையுடைய வாயிலினையும்,

127 - 8. செ நிலை நெடு நுதி வய கழு கரைத்த வாயில்—செவ்விய நிலையினையும் நெடிய முனையினையுமுடைய வலியையுடைய கழுக்கன் கிரைத்த ஊர் வாசலினையுமுடைய.

பகைவரைக்குத்துதற்குக் கழுவைத்தார்.

129. கொடு வில் எயினர் குறும்பில் சேப்பின்—கொடிய வில்லையுடைய எயினசகாதியிலுள்ளாருடைய அரணிலேதங்கின்,

கண்ணுஞ்சுவியனகர் (121) முதலியவற்றையுடைய குறும்பென்க.

130 - 31. களர் வளர் ஈந்தின் காழ் கண்டன்ன சுவல் விளை நெல்லின் செ அவிழ் சொன்றி—களர்நிலத்தேவளர்ந்த ஈந்தினதுவிதையைக் கண்டாற் போன்ற மேட்டுநிலத்தேவினைந்த நெல்லினது சிவந்த அவிழாகியசோற்றை,

132 - 3. குமலி தந்த டனவு சூல் உடும்பின் வறை கால்பாத்தது வயின் தொறும் பெறுகுவிர்—நாய்கடித்துக்கொண்டுவந்த அக்குமணிபோலும் முட்டை கலையுடைய உடும்பினது பொரியலாலே மறைத்ததனை மனைகடோறும் பெறு குவிர்;

சேப்பிற் பெறுகுவிரென்க.

134 - 6. யானை தாக்கினும் அரவு மேல் செலினும் சீல் நிறம் விசம்பின் வல் ஏறு சிலைப்பினும் சூல் மகள் மாறா மறம் பூண் வாழ்க்கை—யானை தன் எதிரே செல்லினும் பாம்பு தன்மேலே செல்லினும் சீலநிரத்தையுடைய மேகத் திடத்தே வலிய உருமேறு இடிப்பினும் சூற்கொண்டமகள் அவையிற்றிற்கு அஞ்சி மீளா மறத்தைப்பூண்ட வாழ்வினையும்,

137. வலி கூட்டுணவின் வாள் குடி பிறந்த—தமது வலியாற் கொள்ளை சொண்டுண்ணும் உணவினையுமுடைய வாட்டொழிலேசெய்யுந் குடியிற்பிறந்த,

138. புலி போத்து அன்ன புல் அணல் காளை—புலியினது போத்தை யொத்த புல்லென்ற தாடியையுடைய அந்நிலத்துத்தலைவன்,

139 - 40. செல்நாய் அன்ன கரு வில் சந்நமொடு கேளா மன்னர் கடி புலம் புக்கு—தான் குறித்தவிலக்கின்மேலே செல்வின்நாய் அதனைத் தப்பாமற் கொள்ளுமாறுபோன்ற கொடியவில்லையெடுத்த காவலாணருடனே தன் வார்த்தைகளைத் பகைவருடைய காவலையுடைய நிலத்தேசென்று,

141. என் ஆ தந்து நறவு நொடை தொலைச்சி—விடியற்காலையிலே அவர்கன்பசுக்களை அடித்துக்கொண்டுபோந்து அவர்மைக் கள்ளுக்கு விலையாகப் போக்கி,

142. இல் அடு கள் இன் தோப்பி பருகி—அதற்குப் பின்புதான் தமது இல்லிலே சமைத்த கள்ளுக்களில் இனிதானிய நெல்லாற்செய்த கண்ணியுண்டு,

143. 'மல்லல் மன்றத்து மத விடை கெண்டி—வளப்பத்தினைப்பூண்டி ஈன்றிலே வலியையுடைய ஏற்றை அறுத்துத்தின்று,

144. மடி வாய் தண்ணுமை நடுவண் சிலைப்ப—தோலை மடித்துப் போர்த்த வாயையுடைய மத்தனம் தங்களுக்குடனே முழங்காநிற்ப,

145 - 7. [சிலைநலி லெழும்த்தோ னோச்சிவலன் வளைபூஉப், பதன் மகிழ் தூங்குத் தூங்கா விருக்கை, முரண்டலை கழிந்த பின்றை:] சிலை நலில் ஏறும் தோள் ஓச்சி வலன் வளைபூஉ பகல் மகிழ்தூங்கும் தூங்கா முரண் தலை இருக்கை கழிந்த பின்றை—வில்லுப்பயின்ற வலியையுடைய இடத்தோளை யெடுத்த வலப்பக்கத்திலேவளைந்து பரந்த பொழுதிலே மகிழ்ச்சியுடனே டாடும் அசையாப்பொருதலையுடைய குடியிருப்பினைக் கடந்தபின்பு,

இதனை குறிஞ்சிநிலம் முற்கூறி அதன்பகைப்புலமும் பிற்கூறினர்.

147 - 8. மறிய குளகு அரை யாத்த குறு கால்—ஆட்டுமறிகள் நின்று தின்னுந் தன்மையையுடைய தழைகளைத் தம்மிடத்தேசட்டின குறிய கால் களையும்,

148 - 9. [குரம்பைச், செற்றை வாயிற் செறிகழிக் கதவின்:]

செற்றை வாயில்—சிறுதூற்றையுடைய வாயிலினையும்,

குரம்பை—குரம்பையினையும்,

கழி செறி கதவின்—கழிகளாற் கட்டப்பட்ட கதவினையும்,

150. [கற்றை வேய்ந்த கழித்தலைச்சாம்பின்:]. கழித்தலை கற்றை வேய்ந்த சாம்பின்—வரிந்த கழிகளிடத்தே வராகுக்கற்றைகளாலே வேய்ந்த சேக்கையையும்,

151. [அதனோன் றுஞ்சுங் காப்பி னுதன:] உதன அதனோன் துஞ்சுங் காப்பின்—கிடாயினுடைய தோல்களைப் பாயலாகவுடைய முதியோன் தாயில் னெள்ளும் காவலையுமுடைய,

* “மோத்தையுந் தகரு முதனா மப்பரும், யாத்த வெண்ப யாட்டினர் கண்ணே” என்றார்மரபியலில்.

* தொல்காப்பியம், மரபியல், 47.

சாமினையும் (148) வாயினையும் கதலினையும் (149) சாம்பினையும் (150) சாப்பினையும் (151) முடைய குரம்பை (148) யென்க.

152. நெடு தாம்பு தொடுத்த குறு தறி முன்றில்—தாமணிதொடுத்த நெடிய தாம்புகள்கட்டின குறியமுனைகளையுடைய முற்றத்தினையும்,

158 - 4. கொடு முகம் துருவையொடு வெள்ளை சேக்கும் இடு முன் வேலி ஒரு படு வரைப்பின்—வளைந்த முகத்தினையுடைய செம்மறியாட்டுடனே வெள்ளாடுங்கிடக்கும் கட்டுமுள்ளாகிய வேலியினையுமுடைய எருமிகுகின்ற ஊரிடத்து,

குரம்பையினையும் (148) முன்றிலினையும் (152) வேலியினையுமுடைய வரைப்பென்க.

155. [நள்ளிருள் விடியற் புள்ளெழப் போகி.]

நள் இருள் விடியல் புள் எழ—செறிந்த இருள்போகின்ற காலத்தே பறவைகள் துயிலெழாநிற்ப்,

போகியென்பதனை மேலேகூட்டுக.

156. புலி குரல் மத்தம் ஒலிப்ப வாங்கி—புலியினது முழக்கம்போலும் முழக்கத்தைபுடைய மத்தை ஆரவாரிக்கும்படி கயிற்றைவலித்து,

157 - 8. ஆம்பி வால் முகிழ் அன்ன கூம்பு முகை உறை அமைநீ தயிர் கலக்கி—குடைக்காளானுடைய வெள்ளிய முகைகளையொத்த குவிந்த முகிழ்களையுடைய உறையாலே இறுகத்தோய்ந்த இனிய தயிரைக்கடைந்து,

முகை - மொட்டு. முகிழ் - ஆடையின்மேல் புடைத்துநிற்பது.

158. நுரை தெரிந்து—வெண்ணெயையெடுத்து,

159. புகர் வாய் குழிசி பூ சுமடு இரீஇ போகி (155)—தயிர் புள்ளியா கத்தெறித்த கவாயையுடைய மோர்ப்பாணையைப் பூவாற்செய்த சுமட்டைத் தலை யிலேவைத்து முற்கூறிய குறிஞ்சிநிலத்தேறப்போய்,

160. நான் மோர் மாறும்—காலையிலே மோரைவிற்கும்,

நல் மா மேனி—நன்றாகிய மாமையாகிய நிறத்தினையும்,

161. நிறுகுழை துயல்வரும் காதின்—தாளுருவியசையும் காகினையும் பிணை தோள்—மூங்கில்போலும் தோளினையும்,

162. குறு நெறி கொண்ட கூந்தல்—குறிதாகிய அறிலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மயிரினையுமுடைய,

ஆய் மகள்—ஆய்ச்சாநியற்பிறந்தமகள்,

மேனி முதலியவற்றையுடையமகள்.

163. அனை விலை உணவின் கிளை உடன அருதநி - மோர்விறந்தன லுண்டாகிய செல் முதலியவற்றாலே சுற்றத்தாரெல்லாரையும் உண்ணப் பண்ணி;

* பிழை, நிறத்தைபுடைய.

164. செய் விலை தட்டி பசு பொன் கொன்னான்—பின்பு தான் செய்யை விற்கின்றவிலைக்குக் கட்டியாகப் பசும்பொன்னை வாங்காளாய்,

165. எருமை நல் ஆன் கரு நாகு பெறுஉம் குடி (166)—பாலெருமையையும், நல்லபசுவையும், கரிய எருமைநாகினையும் செய்கு ஒப்பாகச்சொல்லி வாங்குங்குடி,

* அட்டியென்றுபாடமோதி வார்த்தென்றுகூறுதலுமாம்.

குறிஞ்சிநிலத்தே செய்யைவிற்பு அளவர்கள் அடித்துக்கொண்ட எருமை முதலாயவற்றை விலையாகவாங்கினுள்ளென்க.

166. மடி வாய் கோவலர்—சீழ்க்கைபிடித்துலாலே மடித்த வாயையுடைய இடையர்.

குடி வயின் சேப்பின்— குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

167 - 8. [இருங்கினை ஞெண்டின் சிறுபார்ப் பன்ன, பசுங்கினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்:] ஞெண்டின் இரு கிளை சிறு பார்ப்பு அன்ன பசு தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவிர்—நண்டினது பெரிய சுற்றமாகிய சிறிய பார்ப்பை யொத்த செவ்வித்தினையரிசியாலாக்கின சிலுத்தசோற்றைப் பாலுடனேபெறு குவிர் ;

புன்னெழாநீர்க் (155) வாங்கிக் (156) கலக்கித் தெரிந்து (158) இரீஇப் (159) போகி (155) மாறும் (160) ஆய்மகள் (162) என்க.

மடிவாய்க்கோவலர் (166) வரைப்பிடத்து (154) ஆய்மகள் (162) அருத் திக் (163) கொள்ளாளாய்ப் (164) பெறுஉம் (165) குடிவயிற்சேப்பின் (166) மூரல் பாலொடும்பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

169. தொடுதோல் மரீஇய வடு ஆழ் தோன் அடி—செருப்புவிடாமற் கிடந்த வடுவழுந்தின வலியையுடைய அடியினையும்,

170. விழு தண்டு ஊன்றிய கை—பசுக்களுக்கு வருத்தஞ்செய்யும் தடியையுள்ளின கை,

மழு தின் வல் கை—மாங்களை ஒடியெறிந்து கொடுக்கும் கோடாரியால் தழுப்பிருந்த வலிய கையினையும்,

171. உறி கா ஊர்ந்த மறு படு மயிர் சுவல்—இரண்டுதலைகளிலும் உறியினையுடைய காக்கள் மேலேயிருந்ததனால் உண்டாகிய தழும்புமிக்க மயிரெழுந்த தோட்கட்டினையும்,

172. மேம் பால் உரைத்த ஓரி—எல்லாமணமும் பொருத்தும் பசுக்கறந்த பாகையைத் தடவின மயிரையும்,

172 - 4. [ஓங்குமிசைக், கோட்டவுங் கொடியவும் விரைஇக் காட்ட, பல்பூ மிடைந்த படலைக் கண்ணி:] காட்ட ஓங்கு மிசை கோட்டவும் கொடியவும் பல் பூ விரைஇ மிடைந்த படலை கண்ணி—காட்டிடத்தனவாகிய உயர்

* 'செய்விலைக்கட்டி' (164) என்பதை செய்விலைக்கு அட்டியெனப்பிரிக்க.

இன்ற உச்சியினையுடைய கொம்புகளிலுள்ளவும் கொடிகளிலுள்ளவுமாகிய பண்டங்கள் கலந்துநெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலையினையும்,

175. ஒன்று அமர் உடுக்கை—ஒன்றாய்ப்பொருந்திய உடையினையுமுடைய,

கூழ் ஆர் இடையன்—பாற்சோற்றையுண்கின்ற இடையன்,
அடிமுதலியவற்றையுடையஇடையன்.

176. கன்று அமர் கிரையொடு காணத்து அல்கி—கன்றுகள்பொருந்தின பசுத்திரனோடே காட்டிலேதங்கி

177 - 9. [அந்து ணவிர்புகை கமழக் கைம்முயன்று, ஞெலிகோற் கொண்ட பெருவிறன் ஞெகிழிச், செந்தீத் தொட்ட கருந்துளைக் குழலின் :]

ஞெலிகோல் அம் நுண் அவிர்புகை கமழ கை முயன்று கொண்ட செந்தீ ஞெகிழி தொட்ட கரு துளை குழலின்—திக்கடைகோலாலே அழகிய நுணியதாய்விளங்கும் புகை முற்பப்பிறக்கும்படி கையாலேகடைந்துகொண்ட சிவந்த நெருப்பினையுடைய கடைக்கொள்ளியால் துளையிட்ட கரிய துளையினையுடைய குழலாலெழுப்பின,

பெருவிறலென்பதனை இடையனென்பதனொடு முன்னேகூப்படியெண்ணுக.

இனி, ஞெலிகோல் படுத்தகோல், ஞெகிழி கடைகின்றகோலென்று முரைப்பர்.

180. இன் தீ பாலை முனையின்—மிகவுமினிய பாலையென்கின்ற பண்ணைத் தான் வெறுக்கில்,

180 - 82 [குமிழின், புழற்கோட்டுத் தொடுத்த மர்ப்புரி நரம்பின், வில்யாழிசைக்கும் விரலெறி குறிஞ்சி:] குமிழின் புழல் கோடு தொடுத்த மரல்புரி விரல் எறி நரம்பின் வில் யாழ் இசைக்கும் குறிஞ்சி—குமிழினது உட்பொய்யாகிய கொம்பிடத்தே வளைத்துக்கட்டின மரர்கயிறாகிய விரலாலேதெறித்துவாசிக்கும் நரம்பினையுடைய வில்லாகிய யாமொலிக்குங் குறிஞ்சியென்கின்ற பண்ணை,

183. பல் கால் பறவை கிளை செத்த ஓர்க்கும்—பலகாலினையுடைய வண்டுகள் தம் சுற்றத்தினோசையாகக்கருதிச் செவிகொடுத்துக்கேட்கும்.

* “நண்டுத்தும்பியும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் செவிப்பொறியான் இவையுணர்தல்கூறினும்.

184. புல் ஆர் வியல் புலம் போகி—புல்லுவிதைத்த அகற்சியையுடைய சிலத்தைக்கட்டிப்போய்,

முன்னர் இடையார்குழயிருப்புகூறிப் பின்னர் அவர்பசுக்கள்முதலியன சிந்தின்ற முல்லைவிலமுல்கூறினார்.

184 - 5. முன் உடுத்த எழு சாடு ஒங்கியதொழு உடை வரைப்பின்—
முன்றாத் தன்னிடத்தேருந்து எழுகின்ற * விடத்தேதொடரி முதலிய கரு
கஞ்முலவளர்த்த தொழக்களையுடைய ஊர்களில்,

இது, பசுக்கள்முதலியனமேயாமற் காக்கின்ற இனங்காட்டையுடைய
படைத்தலைவரிருப்புக்கறிற்று.

186. பிடி கணத்து அன்ன குதிர் உடை முன்றில்—பிடித்திரள்கின்ற
போன்ற வரகுமுதலியனகிற்கு குதிர்களைபுடைய முன்றிலினையும்,

187. களிறு தாள் புரையும் திரிமரம் பந்தர் — யானையினது காலே
யொக்கும் வரகுதிரிகை நட்டுகிற்கும் பந்தரினையும்,

188 - 9. குறு சாடு உருளையொடு கலப்பை ஈசாததி நெடு சுவர் பஹந்த
புகை சூழ் கொட்டில்—குறிய சகடத்திலுருளைகளோடே கலப்பையையும்
சார்த்தவைக்கையினாலே நெடிய சுவரிடத்தில் தேய்ந்த புகைசூழ்ந்த கொட்டி
வினையுமுடைய,

நெடுகக்கட்டி ஒருபக்கத்திலே அடுப்பெரித்து ஒருபக்கத்திலே தொழிலொ
ழிந்த நாளில் சகடையிலுருளையையும் கலப்பையையுஞ்சார்த்தி எருதுகளு
கட்டிகின்றவிற் கொட்டிலெனரா.

190 - 91. பருவ வானத்து பா மழை கடுப்ப கரு வை வேய்ந்த கவின
குடி சிறு ஊர்—மாரிக்காலததையுடைய விசும்பிடத்தே பரந்த மேகத்தையொப்ப
வரகுவைக்கோலாலேவேய்ந்த அழகினையுடைய குடியிருப்பினையுடைய சிறிய
ஊர்களிலே,

சேறார், அம்முல்லெகிலத்து உழுதுண்பாரிருப்பு.

192 - 3. நெடு குல் பூளை பூவின அன்ன குறு தாள் வரகின குறள
அவிழ் சொன்றி—நெடிய கொத்தினையுடைய சிறுபூளையினது பூவையொத்த
குறிய தாளினையுடைய வரகினது சிறிய அவிழ்களாகிய சேற்றை

194 - 5. புக் இணர் வேங்கை லீ கண்டன்ன அவரை, வால் புழுக்கு
அட்டி—கிறததையுடைய ரொத்தினையுடைய வேங்கைப்பூவைக் கண்டா
லொத்த அவரைவிதையினது நன்றாகியபருப்பை மிகவிட்டு,

வேங்கைப்பூ வரிகளையுடைய விதைக்கு உவமை புழுக்கு - புழுங்கவெந
தது; கும்மாயமுமாம்; பருப்புச்சோறுமென்ப.

195 - 6. † [பயில்புற, நின்சுவை மூரற் பெறுகுநர்]

இடையன் (175) அல்கிப் (176) பாலையைத் தான்முனையின் (180) அந்
னைக் கைவிட்டு விரலாலே வாசிக்குக்குறிஞ்சினயப் (182) புறவையோர்க்கும

* விடத்தே தொடரி - ஒருவகை முன் மரம்; விடத்தர், விடத்தேரை,
விடத்தேரென இப்பொயா வழங்கும்,

† பி - ம். சாத்தி.

‡ இதற்கு ஒருபிரதியிலும் உரைகிடைத்திலது. கலத்தலினாலே இளிய
சுவையினையுடைத்தாகிய மூரலோடே, பெறுகுநரென்க.

(188) புலத்தைப் போகி (184) வரைப்புக்களின் (185) முன்றில் (186) முதலியவற்றையுடைய சேறர்களிலே (191) வாகின்சொன்றியைப் (193) புழுக்கையட்டி (195) மூலோடே பெறுகுவிரெனமுடிக்க.

196. ஞாங்கர்—அந்நிலத்திற்குமேல்,

197. குடி நிறை வல்சி செ சால் உழவர்—அக்குடியிருப்புகிறைந்த உணவினையுடைய செவ்விய சாலாகவுழுகின்ற உழவுத்தொழிலையுடையோர்,

ஒருசால் இருசாலென்றல் உழவுத்தொழிற்குமரபு.

198. நடை நவில் பெரு பகடு புதவில் பூட்டி—உழவுத்தொழிலிலே பயின்ற பெரிய எருதுகளை வாயிலிலே நகத்தைப் பூட்டிச் கொண்டுசென்று,

199 - 200. பிடி வாய் அன்ன மடி வாய் நாஞ்சில் உடுப்பு முகம் முழு கொழு மூழ்க ஊன்றி—பிடியினது வாயையொத்த வளைந்தவாயையுடைய கல்ப்பையினுடைய உடுப்பினது முகக்கையொத்த பெருங்கொழு மறைய அமுக்கி

201. தொடுப்பு எறித்த உழுத துளர் படு துடவை—முற்பட வளையவுழுது விதைத்தபின்னர் இடையே உழுத களைகளைக் களைக்கொட்டுச்செத்தியதோட்டத்தை,

202. அரி புகு பொழுதின—அறுக்கும்பருவம் வருங்காலத்தே,

202 - 5. [இரியல் போகி, வண்ணக் கடம்பி நறுமல ரன்ன, வளரிளம் பிள்ளை தழீஇக் குறுங்காற். கறையணற் குறுப்பூழ் கட்டி சேக்கும்:]

குறு கால் கறை அணல் குறும்பூழ்—அதன்கட்டங்குங் குறுங்காலினையும் கருமையையுடையகழுத்தினையுமுடைய குறும்பூழ்,

வண்ணம் கடம்பின் நறு மலர் அன்ன வளர் இன பிள்ளை தழீஇ—வெள்ளிய நிறத்தையுடைய கடம்பினது நறுநாற்றத்தினையுடைய பூவையொத்த வளருகின்ற இளையபிள்ளைகள் மிகவும் பறத்தலாற்றாதனவற்றையும் கூட்டிக் கொண்டு,

*“பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை” என்றார்.

இரியல் போகி கட்டி சேக்கும்—அவர்களாரவாரத்திற்கஞ்சிக் கெடுதற்றன்மையையுடையவாய் ஆண்டுநின்றும்போய்க் காட்டிலேதங்கும்,

206. வல் புலம் இறந்த பின்றை—முல்லைநிலத்தைப் போனபின்பு,

இதனால், முற்றுக்குடிச்சிறாருழவரால் உழுதற்குரிய முல்லைநிலமுங்குறிஞர். இது மருதநிலத்தைச்சேர்ந்த முல்லைநிலம்.

உழவர் பூட்டி ஊன்றி உழுததுடவை அரிபுகுபொழுதில் குறும்பூழ் பிள்ளை தழீஇப் போகிச் சேக்கும் வன்புலமென்க.

206 - 7. மெல் தோல் மிதி உலை கொல்லன் முறி கொடிறு அன்ன மெத்தென்ற துருத்தியை அமுக்கி ஊதுகின்ற உலையில் கொற்றொழில்செய்கின்றவனுடைய முறிந்த கொடிற்றையொத்த,

* தோல்காப்பியம், மரபியல், 4.

208: கவை தான் அலவன் அளறு அனை சிதைய—கப்பித்த காலையுடைய
ஞெண்டினது சேற்றின்கண்டண்டாகிய முழைகெடும்படி,

209 - 10. பை சாய் கொன்ற மண் படு மருப்பின் கார் ஏறு பொருத
கண் அகல் செறுவின்—பசியகோரையை அடியிலே குத்தியெடுத்த மண்டிக்
கின்ற கொம்பையுடைய கரிய கடாக்கள் தம்மிற்பொருத இடமகன்ற செய்
யின்கண்,

211. உழாஅ துண் தொளி நிரவிய வினைஞர்—தாம் உழப்படாத அந்த
நுண்ணிய சேற்றை ஒக்கமிதித்தஉழவர்,

212. முடிநாறு அழுத்திய நெடு நீர் செறுவில் — முடியாகக்கிடக்கின்ற
நாற்றைநட்ட நெடியாரையுடைய செய்களில்,

சிதையக் கொன்ற மருப்பின் ஏறுபொருத செறுவில் தொளியைநிரவிய
வினைஞர் நாற்றையழுத்திய செறுவென்க.

213 - 4. களைஞர் தந்த களை கால் நெய்தல் கள் கமழ் புது பூ முனை
யின்—அச்செய்யில் களைகளைப்பறிப்பார் பறித்து ஏறட்ட நிரண்டதாளினை
யுடைய செய்தலினது தேனாகின்ற புகியபூவை வெறுத் காராயின்,

214 - 6. [முட்சினை, முகைசூழ் தகட்ட பிறழ்வாய் முள்ளிக், கொடுங்
கான் மாமலர் கொய்து கொண்டு:] முகை சூழ் முள் சினை முள்ளி தகட்ட
கொடு கால் பிறழ் வாய் மா மலர் கொய்து கொண்டு—அரும்புகள் சூழ்ந்த முள்
ளையுடைய கொம்புகளையுடைய முள்ளியின் இதழையுடையவாகிய வளைந்த
காலையும் மறிந்தவாயையும் கருமையையுமுடைய பூவைப்பறித்துக்கொண்டு,

216 - 8. அவண பஞ்சாய் கோரை பல்லின் சவட்டி புணர் நாற் பெய்த
புனைவு இன் கண்ணி—அந்நிலத்திலுண்டாகிய தண்டாளுகிய கோரையைப்
பல்லாலே மென்றுமென்று கிழித்து முடிந்த நாராற்கட்டின புனைதற்கினிய
மாலையை,

219. ஈர் உடை இரு தலை ஆர சூடி—ஈருடைத்தாகிய கரிய தலைநிறை
யும்படி சூடி,

220. பொன் காண் கட்டளை கடுப்ப *சண்பின்—பொன்னையுரைத்து
மாற்றுகாணும் உரைகல்லையொப்பச் சண்பினது,

221. புல் காய் சண்ணம் புடைத்த மார்பின்—புல்லிய காயிற்றேன்றின்
நாதை அக்கதிரைமுறித்து அடித்துக்கொண்ட மார்பினையும்,

தாதுநீனக்கிடந்தது உரைத்தாற்போன்றது.

222. இருப்பு வடித்தன்ன மடியா மெல் தோல்—இரும்பைத் தகடாக்
கிஞலெத்த திரையாத மெல்லிய தோலினையுமுடைய,

223. கரு கை வினைஞர் காதல் அம் கிராஅர்—வலிய கையால் தொழில்
செய்வாருடைய விருப்பத்தையுடைய அழகிய குறுபிள்ளைகள்,

224. பழ சோறு அமலை முனைஇ — பழைய சோற்றினது கட்டியை
வறுத்து,

224 - 6. வரம்பில் புது வை வேப்த கவி குடல் முன்றில் அவல் எறி
உலக்கை பாடு விறந்து—வரம்பிடத்துப் புதிய வைக்கோலாவேவேப்த கவிந்த
சூழலினுடைய முற்றத்தே அவலைபிடிக்கும் உலக்கையினது ஓசை செறிகை
இனலே,

குடல்கள், பன்றிமுதலியனவற்றைக் கார்த்தற்குக் கட்டினவை.

226-7. அயல கொடு வாய் கிள்ளி படு பகை வெருஉம்—அகற்கு அய
விடத்தனவாகிய வீளைந்த வாயையுடைய கிளிகள் தமக்குண்டாகின்ற பகையாக
இனைத்து அஞ்சும்,

228. நீங்கா யாணர் வாங்கு கதிர் கழனி—இடையறாத புதுவருவாயின
யுடைய வீளையுட்கிளியினையுடைத்தாகிய கழனியிடத்து.

229. கடுப்பு உடை பறவை சாதி அண்ண — எறியப்பட்டார்க்குக் கடுக்குந்
தன்மையைக் கொடுத்தலை யுடைய குளவித்திரையொத்த,

230. பைது அற வீளைந்த பெரு செ நெல்லின் — பசுமையறும்படி
முற்றின பெரிய செந்நெல்லினுடைய,

231. தாம்பு உடை திரள் தாள் துமித்த வினாஞ்—உள்ளுப்பொம்பை
யுடைத்தாகிய திரண்டதாளையறுத்த தொழில்செய்வார்,

232. பாம்பு உறை மருதின் ஓங்கு கினை கீழல்—பாம்புகிடக்கின்ற மரு
தினது உயர்ந்த கொம்பாலுண்டாகிய கீழலிலே,
பழையமரமாதலிற் பாம்புகிடக்குமென்றார்.

233. பவி பெறு வியல் களம் மலிப ஏற்றி—ஆண்டுறையுந்தெய்வங்கள்
பலிபெறுகின்ற அகன்ற களங்களிலே மிகவுரிதையப் போராகவிட்டு.

234 - 5. [கணங்கொள் சுற்றமொடு கைபுணர்ந் தாடுந், துணங்கையம்
பூதந் துகிலுடுத்தவைபோல்:] கணம் கொள் சுற்றமொடு கை புணர்ந்து துணங்
கை ஆடும் அம் பூதம் துகில் உடுத்தவைபோல்—திரட்சிகொண்ட தம்முடைய
சுற்றத்தோடே ஒழுங்காகச்செறிந்துநின்று துணங்கைக்கூந்தாடுகின்ற அழகினை
யுடையபூதங்கள் வெள்ளிய துகிலையுடுத்தநின்றவைபோல,

என்றது, த.0யில் வீளையாடுவதற்குத்திரண்ட பூதமென்றவாறு.

236 - 7. சிலம்பி வால் நூல் வலந்த மருங்கின் குழுமு கிலை *போரின்
முழு முதல் தொலைச்சி — சிலந்தியினது வெள்ளியநூல்கூழ்ந்த பக்கத்தினை
யுடைய பலவாகத்திரண்ட தன்மையினையுடைய போர்களினுடைய பெரிய
அடியை வாங்கிவிரித்து,

238. பகடு ஊர்பு இழிந்த பின்றை—ஏர்கள் கடாவிட்டுப் போனபின்பு,

238 - 9. துகள் தப வையும் துரும்பும் நீக்கி—சூற்றமறும்படி, வைத்
தோலையும் கூனத்தையும் அதனிடத்துநின்றுநீக்கி,

* பி - ம், போர்பின்.

239. ஸுபித அநா—காழ் உலகநிதீ;

240. குடகாற்று எறிந்த குப்பை—மேல்நாற்றாலே கையாலே தாழித்தூத் தின இடமளி.

240 - 43. வடபால் செம்பொன் மலையின் கிழப்ப தோன்றும்—வட கிணக்கணுதாபிய மேருவாபிய மலையோலே மிகும்புடி தோன்றும்,

242. தன் பனை தழீஇய தனரா இருக்கை—மருதநிலஞ்சூழ்ந்த அனையாத குடியிருப்புக்களில்,

மார்பினையும் (221) தோலினையுமுடைய (222) வினைஞர்சொர் (223) முனைஇ (224) அவலெறியுலக்கைப்பாடுவிறக்கையாலே (226) கிள்ள வெருடைய (227) கழனிகளில் (228) வினைத்த செல்லினைத் (230) துமித்த வினைஞர் (231) ஏற்றித் (233) தொலைச்சி (237) நீக்கி (239) எறித்தகுப்பை (240) தோன்றும் இருக்கை யெனக்கூட்டுக.

243 - 4. பகடு ஆ நன்ற கொடு நடை குழவி கவை தாம்பு தொடுத்த காழ் ஊன்று அல்குல்—பெருமையையுடைய பசுக்களின் வளைந்த அடியையுடைய கன்றுகளைக் கட்டின தாமணியையுடைய கெடியதாம்புகள் கட்டிக் கிடக்கின்ற தறிகள்கட்ட பக்கத்தினையும்,

முழுவவி தஞ்சும் கோய்து கோன்றொடை, நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ றறுகை” என்றாற்பிறநும். கவை—ஆகுபெயர்.

245. [ஏணி யெய்தா நீனெடு மார்பின்:] நீன் எனி எய்தா நெடு மார்பின்—நீண்ட எனிக்கு எட்டாத கெடிய வடிவினையும்,

246. முகடு துமித்து அடுக்கிய பழ பல் உணவின்—தலையைத்திறந்து உன்னே சொரியப்பட்ட பழையவாபிய பல செல்லினையுமுடைய,

பல்லுணவென்றார், செந்நென்முதலிய சாதிப்பன்மைகருதி.

247. குமரி மூதத கூடு ஓங்கு நல் இல்—அழியாததன்மையவாய் முதிர்ந்த கூடுகள் வளர்ந்த நல்ல இல்லினையும்.

அல்குலினையும், மார்பினையும், உணவினையுமுடைய கூடென்க.

248 - 9. தச்சச்சொர் நச்ச புனைந்த ஊரா நல் தேர் உருட்டிய புதல்வர்—தச்சச்சா தியிற்பிறந்த தொழில்செய்தற்குரிய சிறியோர் பிறர்விருட்பும்படி பண்ணின பிறராலே ஏறப்படாத நல்ல சிறுதேரை உருட்டிக்கொண்டிருக்க பிள்ளைகள்,

250. தனார் நடை வருத்தம் வீட கமது தளர்நடையாலுண்டானவருத்தம் தம்மைவிட்டு நீங்கும்படி,

250 - 52. அஞர் முலை செவிலி அம் பெண்டிர் தழீஇ பால் ஆர்ந்த அமளி தஞ்சும் அழகு உடை நல் இல்—பாஸ்கரந்த முலையினையுடைய செவிலித் தாயராகிய அழகினையுடைய மகளிரைத் தழுவிக்கொண்டு அம்முலையிற் பால்

நிறையுண்டு சமதுபடுகையிலே துயில்கொள்ளும் அழகையுடைத்தாயிய நல்ல இலங்கையாம்;

செவிலியம் பெண்டிடுந்பது ஒருமைபன்மைமயக்கம்.

*253 - 4. தொல் பரி அறியா துளங்கா இருக்கை மல்லல் பெரு ஊர் மடியின்—வணைபாட்டிற்கு இயல்பாகிய பழையமிடியையறியாத அசையாத குடியிருப்பினையுமுண்டய வளப்பத்தை யுடைத்தாஐப் பெரிய ஊரின் கண்ணே தங்கின்;

254 ஊர். மடியா வினைஞர் தந்த வென் செல் வல்சி மனை வாழ் அங்கின் வாட்டோடும் பெறுகுவிர்—தொழிலொழிந்திராத தொழில்செய்வார் கொண்டு வந்த வெள்ளிய நெற்சேற்றை மனையின் கண்ணேவாழும் கோழிப்பெண்டியி னுற் சமைத்த பொரியலோடு பெறுகுவிர்;

*“கோழி கூகை யாயிரண் டல்லவை. குழங் காலை யனசேன லமையா” என்றார்.

செறுவிற் (212) புதுப்பமுனையின் (211) மாமலர் சொய்துகொண்டு (216) சவட்டிப் (217) பெய்தகண்ணியைச் (218) குடித் (219) கனராவிருக்கை களிற் (242) கூடோங்கு நல்ல இல்லையும் (247) அழகுனையுடைய நல்ல இல்லையும் (252) துளங்காவிருக்கை யினையுமுடைய (253) பேருரிலே தங்குவீராயின் (254) வல்கியை (255) வாட்டோடும்பெறுகுவினெனக் கூட்டுக.

257 - 9. [முழுவின் யாடுங் கழைவன் ரடுக்கத், தணங்குடையாளி தாககலிற் பலவுடன், கணஞ்சால் வேழங் கதழ்வுற் றுஅங்கு:] மழை வினையாடும கழை வினர் அடுக்கத்து அணங்கு உடையாளி தாக் கலின் கணம் சால் வேழம் பல உடன் கதழ்வு உற்றுங்கு—மேகங்கள் வினையாடித்திரியும் மூங்கில்வளர்வின்ற பக்கமலையிலே தம்மைநுத்துகண்புண்டய யாளிபாய்கையினுலே திரட்சியமைந்த யானைபலவுங்குடிக் கலங்கிக் கூப்பிட்டாற்போல.

260 - 61. எந்திரம் சிலைக்கும் தஞ்சா கம்பலை விசயம் அடுஉம் புனைக் குழ ஆலதொறும்—ஆலையாறவாசிக்கும் மாருத ஓசையையுடைய கருப்பஞ்சூற்றைக் கட்டியாகக் காய்ச்சும் புனைகுழந்த ளொட்டில்தடோறும்,

ஆலை ஆகுபெயர்.

262. கரும்பின் தீ சாறு விரும்பினிர் மிசையின்—கரும்பின்தி னுனிய சாறரை முற்படக்குடித்துப் பிணைர் அக்கரும்பின் கட்டியைத் தின்பீர்தி.

† “மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி,” ‡ “வீழ்வினா மிசையாப் புலியினும்” என மிசைதல் தின்றற்றொழின் மேனின்றது.

263 - 5. [வேழ கிரைத்து வெண்கோடு வினாஇத், தாண்டி முடித்துத் தருப்பை வேய்த்த, குறியிறைக் குரம்பை:] வென் கோடு வினாஇ வேழம் கிரைத்து தாண்டி முடித்து தருப்பை வேய்த்த குறியிறை குரம்பை—வஞ்சிமா

* தேவலகாப்பியம், மரபிபல், 55.

† கலித்தொகை, 50.

‡ அகநானூறு, 29:

மும் காஞ்சிமாநாட்டைய வெள்ளிய கொம்புகளைக் கைகளுக்காடுவே கலந்து நாற்றி வேழக்கோலை வரிச்சாகுகிறாத்துத் தாழைநாராற்கட்டித் தருப்பைப் புல்லாலே வேயப்பட்ட குறிய இறப்பையுடைய குடிவினையும்,

முடிதந்து முடித்தெனவிசாரம். குறியிறை பண்புத்தொகையாதலின், மரு வின்பாத்தியதாய் நின்றது.

265. பறி உடை முன்றில்—மீனைவாரியெடுக்கும் பறிகளையுடைய முற்றத்தினையுமுடைய,

266 - 7. கொடு கால் புண்ணை கோடு துமித்து இயற்றிய பைங்காய் தூங்கும் பாய் மணல் பந்தர்—வளைந்த காலையுடைய புண்ணைகளினது கொம்புகளை வெட்டியிட்ட பசியகாய்களநாலும் பரந்த மணலையுடைய பந்தரிலே,

பைங்காய் - சகைக்காய்முதலியன; புண்ணங்காயுமாம்.

268. இளையரும் முதியரும் கிளையுடன் துவன்றி—இளையவர்களும் முதிர்ந்தவர்களும் சுற்றத்துடனே நிறைந்திருந்து பின்பு,

269 - 71. புலவு துனை பகழியும் சிலையும் மாண செ வரி கயலொடு பசு இரு பிறமும் மை இரு குட்டத்து மகவொடு வழங்கி—புலாளுமுனையினையுடைய அம்பையும்வில்லையுமொப்பச் சிவந்தவரியினையுடைய கயல்களோடே பசியஇருப் பிறமும் கருமையையுடைய பெரிய ஆழ்ந்த குளங்களைப் பிள்ளைகளோடேயுலாவி மீனைப்பிடித்து,

272 - 3. கோடை நீடினும் குறைபடல் அறியா தோள் தாழ் குளத்தகோடு காத்திருக்கும்—கோடைக்காலம் நீட்டித்துநின்றதாயினும் வற்றாதலையறியாத கையை மேலே கூப்பிடுமுதுகி நீர்நிலைகாட்டுங்காலத்துக் கையமிழ்த்துக் குளங்களினுடைய கரையைக்காத்திருக்கும்,

* “வெளிற்றாடற் குருதிவெள்ள நிலையிது வென்ப வேபோற், களிற்றுகிற் பிறழ்பற் பேய்கள் கைகளை யுச்சிக் கூப்பி, யளித்தவை பாடி யாட” என்றாற்பிறரும்.

274. கொடு முடி வலைஞர் குடி வயின் சேப்பின்—வளைந்த முடியினையுடைய வலையை வீசவாருடைய குடியிருப்பிலே தங்குவீராயின்,

பந்தரிலே (267) துவன்றி (268) வழங்கிக் (271) காத்திருக்கும் (273) வலைஞரொருமுடிக்க.

குரம்பையினையும், முன்றிலினையு (265) முடைய குடி (274) யென்க.

275. அவையா அரிசி அம் களி தழுவை—குற்றாத கொழியலரிசியை அழகினையுடைய களியாகத் துழாவி யட்ட கூழை,

276. மலர் வாய் பிழாவில் புலா ஆற்றி - அகன்ற வாயையுடைய தட்டும் பிழாவிலே உலரவாற்றி,

277 - 8. பாம்பு உறை புற்றின் குரும்பி வய்க்கும் பூ புறம் கல் அடை அனை—பாம்புக்கிடக்கின்ற புற்றின்குட்டிக்கும் புற்றும்பழஞ்சோற்றையொக்

* சீவகசிந்தாமணி, 804.

சூழ் பொலிவுபெற்ற புறத்தினையுடைய நல்ல முனையையிடித்துச் சேரத்தனை
அதிலேகலந்து,

செல்லுடையும பாடம்

278 - 9 [தேம்பட, எல்லையும் இரவும் இருமுறை கழிப்பி] தேம் பட
இரு எல்லையும் இரு இரவும் முறை கழிப்பி—இனிமையிற்கும்படி இரண்டு
பகலும் இரண்டிரவும் அரியாமல் வைத்து,

280 - 81 [வல்வாயச சாழியின வழைச்சற விளைநத, வெந்நீ ரரியல்
விரலிலே நறுமபிழி]

வல வாய சாழியின வழைச்சு அற விளைநத—வலியவாயினையுடைய சாடி
யினகண்ணே இளமையறுமபடி முற்றின,

விரல் அலை அரியல் வெ நீர் நறு பிழி—விரலாலே அலைத்து அரிக்குச்
சுனமையையுடைத்தாகிய வெவ்வித ிளமையையுடைய நறியகண்ணே,

282 தண மீன சூடொடு சளாதலும் பெறுகுவிர—மிகவும் உலராத
மீனசுசுடதனோடே இளை சுவனவிலே பெறுகுவிர,

ஆற்றி (276) அளைஇக (278) கழிப்பி (271) விளைநத (280) பிழியெனக
குடிவயிறு சேப்பின (271) பிழி யப பெறுகுவிரெனமுடிக்க

283 பசு உரன பெய்த சுவல பிணி பைநதோல—செவ்வியான இறைச்சி
யிடுகுவைத்த தோளிடத்தே சோத்து நூற்றின பசியதோலினையுடைய,

என்றது தூண்டிலிசு கோக்கு ி இரையிடுகுவைக்கதே தோட்பையை

284 கோள வல பாண ம ன மீனத தப்பாமற்பிடிக்கவல்ல பாணசாதி
யிற்பிறந்தவன,

281 7 [தலைவலிசு தியாதக, நெடுங்கழைத் தூண்டி னடுங்க நாண
கொளீஇக, கொடுவா யிருமயின மடிதலை புலம்ப, பொடியிரை கதுவிய போழ
வாய வாளை]

நெடு கழை தலை வலித்து யாதத் தாண தூண்டில கொளீஇ பொதி
இரை—நெடிய மூங்கிறகோலைத் தலையிலேவலித்துக்கட்டின கயிறறிடத்தே
தூண்டிலைக் கொளுத்தி அதனை மறையப் பொதிந்த இரையை

கொடு வாய இருமயின மடி தலை புலம்ப நடுங்க கதுவிய போழ வாய
வாளை—விளைந்த வாயினையுடைய தூண்டிலினது மடித்ததலை இரையினறித்
தனிக்ருமபடியாகக் கயிறுநடுங்க அவலிரையைக் கெளவிகுப்பபாதுபோன
அங்காந்தவாயையுடையவாளைமீன,

288 - 9 நீர் நணி பிரமபின நடுங்கு கீழல வெருமம் நீத்து உடை நெடு
கயம்—நீர்க்கு அணித்தாயநின்ற பிரமபினது காற்றாலையுநிழலை நீரிக்கண்டரு
சூழ் பெருக்கினையுடைய செடியருளத்திலே,

289 - 90 தீ பட மலர்ந்த கடவுள் ஓள பூ அடைதல ஓயி—நெருப்பின
நனமை நீரிலே யுண்டாகப்பூத்த கடவுள்ருதற்குரிய ஓள்ளிய தாமரைப்
பூவைப்பறித்துமுடித்தலைப் பரிகரித்து,

291 - 2. [உறைகான் மாறிய வோங்குயர் ஈன்றலை, யவீரு னான் துக் குறைவி லேய்ப்ப:]

ஒங்கு உறை கால் மாறிய உயர் அகல் இரு வானத்து குறை வில் ஏய்ப்ப—
ஒங்குகின்ற துனி காங்கிழுதல்தவிர்த்த உயர்ச்சியையுடைய அகன்ற பெரிய
வானத்திடத்துக் குறைவில்லாகிய இந்திரவியலையொப்ப,

293 - 4. [அரக்கிழைக் குவளையொடு லீல நீடி. முரட்பூ மலிந்த முதுநீர்ப்
பொய்கை:] அரக்கு இதழ் குவளையொடு லீலம் நீடி முரண் பூ மலிந்த முதுநீர்
ன தலை (291) பொய்கை—சாதிவிக்கம்போன்ற இதழையுடைய * குவளை
யொடே லீலப்பூவுமவன்றது ஒன்றற்கொன்று நிறம் மாறுபடுதலையுடைய ஏனைப்
பூக்களுமிக்க முதிய லீலையுடைத்தாகிய அகன்ற இடத்தையுடைய பொய்கை
களிடத்தே,

295 - 6. குறுநர் இட்ட கூம்பு விடு பல் மலர் பெரு நான் அமரத்து
பிணையினிர் கழியின்—பறிப்பார் நுங்களுக்கிட்ட குவிதல்கெழிந்த பல்பூக்
களைப் பெரிதாகிய நாட்காலத்தேருட்ப் போமின்;

வாளை (287) வெருஉம் (289) கயத்திலே மலர்ந்த (283) பூவை ஓம்பித்
(290) குறைவினேய்ப்பப் (292) பூமலிந்த பொய்கைகளிடத்தே (234) குறு
களிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர்கழியினெனமுடிக்க.

297. செழு கன்று யாத்த சிறு காள் பந்தர்—வளவிய கன்றைக்கட்டின
சிறியகால்களையுடைய பந்தரினையும்,

298. [பைஞ்சேறு மெழுகிய படிவ நன்னகர்:]

பைஞ்சேறு மெழுகிய நல் நகர்—ஆப்பியான் மெழுகிய நன்றாகிய அகல்
களையும்,

படிவம்—தாம் வழிபடுக்தெய்வங்களையுமுடைய உறைபதி (301) யென்க.

299. மனை உறை கோழியொடு ருமலி தன்னுறு—மனைகளிலேதங்குங்
கோழிகளுடனே நாயஞ்சேராமல்,

300. வளை வாய் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும்—வளைந்தவாயினையுடைய
களிக்கு வேதத்தின் ஓசையைக் கற்பிக்கும்.

301. மறை காப்பான் உறை பதி சேப்பின்—வேதத்தைக் காத்தற்
றொழிவைச் செய்வார் இருக்கின்ற ஊரிடத்தே கங்குலியாயின்,
தன்னுமல் (299) உறையும்பதியென்க.

302. பெரு நல் வானத்து வடவயின் வினங்கும்—பெரிய நன்றாகிய
விசம்பிடத்து வடதிசைக்கண்ணே வின்றுவினங்கும்.

303. சிறுமீன் புரையும் கற்பின்—அருத்ததியையொக்கும் கற்பினையும்,
நறு ததல்—நறிய ததலினையுமுடைய,

304. வளை கைமகடே வயின் அதிர்ந்து அட்ட—வளையையுடையவாகிய
கையையுடைய பாப்பினி பதமறித்தட்டனவற்றை,
என்றது பாற்சேறு பருப்புச்சேறுமுதலியவற்றை;

305. சுபர் கடை—ஞாயிறுபட்ட காலத்தே,

பறவை பெயர் படு வத்தம்—பறவையினது பெயரைப்பெறுகெல்லு,

என்றது—இராகாண்னமென்னும் பெயர்பெறுகின்ற கெல்லென்றவாறு. ஆகுதி புண்ணுதற்கு இந்தகெல்லுச்சோறே சிறந்ததென்று இதனைக்கறினார். இனி மின்மினி கெல்லென்பாருமுளர்; இப்பெயர் வழக்கின்மையும் ஆகுதிக்குச் சிறவாமையுமுணர்ச.

306 - 8 [சேதா நறுமோர் வெண்ணெயின் மாதளத், துருப்புறு பசுங் காய்ப் போழொடு கறிகலந்து, கஞ்சக நறுமுறி யிளைஇ:] மாதளத்து பசு காய் கறி கலந்து கஞ்சகம் நறு முறி அளைஇ சேதா நறு மோர் வெண்ணெயின் உருப்பு உறு போழொடு—கொம்மட்டிமாதுளையினுடைய பசியகாய் மிளகு பொடிகலக்கப்பட்டுக் கருவேம்பினது நறியுலை அளாவப்பட்டுச் சிவந்தபசு வினது நறியமோரின் கணெடுத்த வெண்ணெயின் எண்ணெகிடத்து வேகலின் வெம்மையுறுகின்ற வகிரோடே,

308 - 10. [பைந்துணர். நெடுமரக் கொக்கி னறுவடி விதிர்த்த. தகை மாண் காடியின்:] நெடு மரம் கொக்கின் பைந்துணர் நறு வடி விதிர்த்த தகை மாண் காடியின்—நெடிய மரமாகிய மாலினது பசியகொத்திடத்து நறிய வடு வினைப் பலவாகப்போகட்ட அழகுமாட்சிமைப்பட்ட னறுகறியோடே.

310. வகைபட பெறுகுவர்—சோற்றின் கூறுகளுண்டாகப் பெறுகுவர்;

பேப்பின் (301) மகடுஉ (304) வத்தத்தானுண்டான அரிசியை (305) அட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காடி போடே பெறுகுவிரென்ச.

311 - 2. வண்டல் ஆயமொடு உண்துறை தலைபு புனல் ஆடும் மகளிர் இட்ட பொலங்குழை—விளையாட்டினையுடைய திரள்களோடே நீருண்ணுந் துறையிலேகூடி நீராடுகின்ற மகளிர் போகட்டுப்போன பொன்னாற்செய்த மக ரக்குழையினை,

313. இரை தேர் மணி சிரல் இரை செத்து எறிந்தென—இரையைத் தேடுகின்ற நீலமணிபோலும் சிச்சிலி தனக்கு இரையாகத்துணிந்தெடுத்தாக,

314. புன் ஆர் பெண்ணை புலம்பு மடல் செல்லாது—பறவைகள் நிறைந் திருக்கின்ற பனையில் தனித்தமடலின்போகாமல்,

315 - 6. கேள்வி அந்தணர் அரு கடன் இறுத்த வேள்வி தூணத்து அசைஇ—நூற் கேள்வியையுடைய அந்தணர் செய்தற்கரிய சடனாசச் செய்து முடித்த யாசசாலையிடத்துநட யூபத்தின்மேலேயிருந்து.

316 - 7. [யவன, ரோதிம விளக்கி னுயர்மிசைக் கொண்ட.] யவனர் உயர்மிசை கொண்ட ஓதிம விளக்கின்—சோனகர் கூம்பின்மேலிட்ட அன்ன விளக்குப்போல,

ஈண்டுக் *காரண்னமென்றுணர்ச.

* காரண்னம் இனஞ்சுட்டியபண்பென்பர்; (வேக. 930 - உரை.)

318. வைகுறம் மீனின்—இராக்காலம் விடிதற்குக்காரணமான *வெள்ளியாகிய மீன்போல,

பைபய தேன்றும்—ஒளி விட்டுவிளங்காது தேன்றும்,

319. நீர்ப்பெயற்று எல்லை போகி—நீர்ப்பெயற்றென்னும் ஊரினெல்லை யிலேபோய்,

அசைஇ விளக்கின் மீனிற்றேன்றும் நீர்ப்பெயற்றென்க.

319 - 21. பால் கேழ் வால் உளை புரவியொடு வடவனம் தருஉம் நாவாய் குழந்த நளி நீர் படப்பை—பால்போலும் வெள்ளியகிறத்தினையும் வெள்ளி தாகிய தலையாட்டத்தினையுமுடைய மேற்றிசைக்கணுளவாகிய குதிரைகளுடனே வடதிசைக்கணுளவாகிய நுகர்ப்படும்பொருள்களைக் கொண்டுவந்துதரும் மாக்கலங்கன்குழந்துகிடக்கப்பட்ட பெருமையையுடைய கடற்பக்கத்தினையும்,

322 - 1. [மாட மோங்கிய மணன்மலி மறுகிற், பரதர் மலிந்த பல்வேறு தெருவிற், சிலதர் காக்குஞ் சேணுயர் வரைப்பின் :]

மணல் மலி மறுகின் சிலதர் காக்கும் சேண் உயர் வரைப்பின்—மணல் மிக்க தெருவுகளில் தொழில்செய்வார்காக்கப்படும் மிகவுமுயர்ந்த பண்டசாலைகளையும்,

தொழில்செய்வார் - கம்மகாரர்.

பரதர் மலிந்த மாடம் ஓங்கிய பல் வேறு தெருவிற்—பரதவர்மிக்க மாடங்களுயர்ந்த பலவாய்வேறுபட்ட தெருக்களையும்,

325 - 7. நெல் உழு பகட்டொடு கறவை துன்னு மேழகம் தகரோடு எனினர் கொட்கும் கூழ் உடை நல் இல்—நெல்லினைப் பெறுதற்குஉழுகின்ற ஏருதுகளுடனே பசுக்களெருங்காவாய் மேழகத்திடையோடே நாயும் சுழன்று திரியும் சோறுடைய நன்றான அகங்களையுமுடைய பட்டினம் (336).

இது திலிர்முதலியோரிருப்புக்கறிற்று.

327. [கொடும்பூண் மகளிர்:]

உயர் நிலை (332) வான் தோய் மாடத்து (333) கொடு பூண் மகளிர்—உயர்ந்தநிலைமையையுடைய தேவருலகத்தைத்தீண்டும் மாடத்துறையும் வளைந்த பேரணிகலங்களையுடைய மகளிர்,

328 - 9. கொன்றை மெல் சினை பனி தவழ்பவை போல் பைங்காழ் அல்குல் துண்துகில் நுடங்க—கொன்றையிடத்து அரும்புகளையுடைய மெல்லிய கொம்புகளிலே பனிமாசுகிடத்து தவழ்கின்றவைபோலப் பசிய மணிகள்கோத்த வடங்களையுடைய அல்குல்திகிடக்கின்ற மெல்லியதுகிலசைய.

330 - 31. மால் வரை சிலம்பின் மகிழ்சிறந்த ஆலம் பீலி மஞ்ஞையின் இயலி—பெருமையையுடைய பக்கமலையிலே மனவெழுச்சிமிக்கு ஆரவாரிக்கும் தோகையையுடையமயில்போலே உலாவி,

* வெள்ளிதாகிய மீனென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

† பி - ம். துன்னு தேழகத் தகரோடு.

331 - 3. [கால, தமனியப் பொற்சிலம் பொலிப் வயர்நிலை, வான்ரோய் மாடத்து *வரிப்பற் தசைஇ:]

தமனியம் கால பொன் சிலம்பு ஒலிப்ப வரி பந்து அசைஇ—பொற்பூண் களையுடைய கால்களிடத்தனவாகிய பொன்னுற்செய்த சிலம்புகளாவாரிப்ப நூலாவரிதலையுடைய பந்தையடித்து இளைத்து,

334 - 5. [கைபுனை குறுந்தொடி தத்தப் பைபய, முத்த வார்மணற் பொற்கழல் காடும்:] முத்தம் வார் மணல் பைபய கை புனை குறு தொடி தத்த பொன் கழல்கு ஆடும்—முத்தையெடுத்த வார்த்தமணலிலே மெத்தென மெத்தெனக் கையிற்புனைந்த குறுந்தொடியசையப் பொன்னுற்செய்த கழலைக்கொண்டு விளையாடும்,

மாடத்து (333) மகளிர் (327) நுடங்க (329) இயலி (331) ஒலிப்ப (332) அசைஇப் (333) பின்னர்க் கழங்காடும் (335) பட்டின (336) மென்க.

இது வணிகரிருப்பைக்கூறிற்று.

படப்பையினையும் (321) வரைப்பினையும் (324) தெருவினையும் (322) இல்லினையு (327) முடைய பட்டின (336) மென்க.

336. பட்டினமருங்கின் அசையின்—பட்டினத்திடத்தே இளைப்பாறுவீராயின்,

முட்ட இல்—முட்டில்லையாகப் பெறுகுவி (315) ரொனமேலே கூட்டுக.

337. †பைங்கொடி நுடங்கும் பலர் புரு வாயில்—பசியகொடிகளசையும் கள்ளுண்பார்பலரும் புகுகின்ற வாயிலிடத்து,

338. [செம்பூத் தூய செதுக்குடை முன்றில்] தூய செ பூ †செதுக்கு உடை முன்றில்—தெய்வத்திற்குத்தூவின செய்யபூவாடலையுடைய முற்றத்தில்,

339 - 40. கள் அடு மகளிர் வள்ளம் நுடக்கிய வாரந்து உரு சில் நீர் வழிந்த குழம்பின்—கள்ளைச்சமைக்கின்றமகளிர் வட்டில்கமுன்ன வடிந்துசுந்துர் சிலநீர் பலகால்வடிதலின் நிறைந்துவழிந்த குழம்பிடத்து,

341 - 2. ஈர்ஞ்சேறு ஆடிய இரு பல் குட்டி பல் மயிர் பிணவொடு—ஈரத் தையுடைய சேற்றையனைந்த கரிய பலவாகிய குட்டியையுடைய பலவாகிய மயிர்களையுடைய பெண்பன்றிகளுடனே,

வாயிலிடத்து (337) முற்றத்துக் (338) குழம்பிடத்துச் (340) சேறு (341)

342. நீபாயம் போகாது—புணர்ச்சியைக் கருதுங்கருத்தாம் போகாமல்.

* “வரிப்பந்துகொண்டோடி” (கலி. 51.)

† கள்வித்போர் கடைவாயிலிற் செம்பூச்சிதறிக் கொடிகட்டுதல், பட்டினபாலையின் 178 - ஆம் அடிமுதலியவற்றாலும், “கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் துக்கு” (பதிற். 68) என்பதனாலும் அறியலாகும்; மதுரை. 372.

‡ “செதுகமுனைத்தாள்” (தே. திருப்பூந்துருத்தி.)

நீபாயம் - மனத்திற்கு விருப்பமானதென்ற பொருளுழைவர்; (குறி. 58.)

என்றது புணரிற் கொழப்பின்றமென்றவாறு.

343. நெல் மா வல்சி தீற்றி—நெல்லையடித்த மாவாகிய உணவைத் தின்னப்பண்ணி,

343 - 5. பல் நாள் குழி நிறுத்த ஒம்பிய குறு தாள் ஏற்றை கொழுநிணம் தடியொடு - பலநாள் குழியிலேகிறுத்திப் பாதுகாத்த குறியகாயுடைய ஆண்பன்றியின் கொழுவிய நிணத்தையுடைய தசையோடே,

*“ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பால்” ஆகலின் ஏற்றையென்றார்.

345. கூர் நறு பெறுகுவீர்—களிப்புமிக்க கள்ளைப் பெறுகுவீர்;

போகாமற் (342) குழிநிறுத்து (344) என்க.

அசையிற் (336) பெறுகுவிரென்க.

346 - 8. [வான மூன்றிய மதலை போல. வேணி சாத்திய வேற்றருஞ் சென்னி, விண்பொர நிவந்த வேயா மாடத்து:]

வானம் ஊன்றிய மதலை போல விண்பொர நிவந்த மாடம்—ஆகாயத்தே திரிகின்ற தேவருலகுக்கு முட்டுக்காலாக ஊன்றிவைத்த ஒருபற்றுக்கோடு போல விண்ணத்திண்கும்படி ஒங்கினமாடம்,

சாத்திய ஏணி என்று அரு சென்னி மாடம்—தன்னிடத்துச்சாத்திய ஏணியால் ஏறுதற்கரிய தலையினையுடையமாடம்,

வேயா மாடத்து—கற்றைமுதலியவற்றால் வேயாது சார்ந்திட்ட மாடத்திடத்தே.

349. இரவில் மாட்டிய இலங்கு சுடர்—இராக்காலத்தேகொளுத்தின விளங்குகின்ற வினக்கு.

349 - 51. [நெகிழி, யுரவுநீ ரழுவத் தோடுக்கலங்கரையுந், துறை:] உரவுநீர் அழுவத்த நெகிழி ஓடு கலம் கரையும் துறை—உலாவுகின்ற கடற்பரப்பிலேவந்து நாம்சேரும் துறையன்றென்று நெகிழ்ந்து வேறொருதுறைகண் ஓடுங்கலங்களை இது நம்துறையென்று அழைக்குந் துறை.

இனி, நெகிழியைக் கடைக்கொன்னியாக்கி அதனைளரித்துக்கொளுத்தின இலங்குசுடரென்றுமுரைப்பர்.

351. பிறக்கு ஒழிய போகி—பின்னெகிடக்கப்போய்,

351 - 3. [கறையடிக்க, குன்றுறழ் யானை மருங்கு லேய்க்கும், வண்டோட்டுத் தெங்கின்:]

குன்று உறழ் கறை அடி யானை மருங்குல் எய்க்கும் தெங்கின்—மலையோடு மாறுபடுகின்ற உரல்போன்ற அடியினையுடைய யானையினுடம்பையெங்கும் சுருச்சரையையுடைத்தாகிய தெங்கினுடைய,

353. [வாடுமடல் வேய்த்த:]

* நொல்காப்பியம், மரபியல், 49.

† கலங்கரையினக்கமென்னும்பெயர் ஈண்டு அறியற்பாலது.

வன் தோட்டு (353) வாடு மடல் வேய்ந்த—வளவிய இலையினையுடைய உயர்ந்த *பழுதகலை முடைந்துவேய்ந்த தனிமனை (355) யெனக.

354. மஞ்சள் முன்றில்—மஞ்சளையுடைய முற்றத்தினையும்,

மணம் னாறு படப்பை—மணநாறுகின்ற பூந்தோட்டங்களையுமுடைய,

355. தண்டலை உழவா தனி மனை சேப்பின—தோப்புக்குடிகளுடைய ஒப்பில்லாத மனைகளிலேதவகின

356. [தாழ்கோட் பலவின் சூழ்சனைப் பெருமபழம்]

தாழ் கோள் பலவின் பழம்—தாழ்ந்த சூலைகளையுடைய பலாவினதுபழம்,

சூழ் சனை பெரு பழம்—தினபா விரும்பிசரும சனையையுடைய பெரிய பழத்தையும்,

357. †வீழ் இல் தாழை ‡குழவி தீ ரீ—விழுதில்லாத தாழையாகிய தெவகின இளைதாய இனியநீரையும்,

§“பிள்ளை குழவி ஈனநே போத்தெனக் கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிரக்கே” எனறதனாற் குழவித்தீரீரெனறா.

358 கவை முலை இரு பிடி கவுள் மருப்பு எய்க்தும்—கவைத்த முலையையுடைய பெரிய பிடியினுடைய கவுளிடத்துக் கொழுகளையொக்கும்,

359 [சூலைமுதிர வாழைக் கூனி வெண்பழம்] சூலை கூனி முதிர வாழை வெண் பழம்—சூலைகள் தும்பெருமையாலே நிலத்தே தாழவளைந்து முற்றின் வாழையினது வெள்ளிய பழத்தையும்

360 - 61 திரள அரை பெண்ணை நுககோடு பிறவும தீ பல் தாரம முனையின்—திரண்ட அடியையுடைய பனையினது நுககோடே வேறு இனிய பலபண்டங்களையும் வெறுக்கின்.

361 - 2. [சேமபின் முளைப்புறம்] முளை புறம் சேமபின்—முளையை இடத்தேயுடைய சேமபினது இலையோடே

362 முதிர கிழங்கு ஆகுவிா—முற்றின் வளளிமுதலிய கிழங்குகளைத் தினபீ,

சேப்பிற் (355) பழத்தையும் (356) நீரையும் (357) பழக்கையும் (359) நுககோடே (360) பலபண்டங்களையுமுனையிற் (361) கிழங்காருவிரெனக்

362 - 4. பகல் பெயல் மழை வீழ்தன்ன மா தான் கழுகின் புடை சூழ் தெவகின்—பகற்பொழுதிலே பெய்தலையுடைய மழை கால்விழுந்தாலொத்த பெரிய தண்டினையுடைய கழுக்குளின் பக்கத்தேசூழ்ந்த தெவகினுடைய,

* பழுததல் - பழுப்பு; கீழ்த்து இதனால் முடையப்பட்டது கீற்று

† வீழில்தாழையெனபது தென்னைக்குவெளிப்படை, மற்றொன்று “வீழ் தாட்டாழை” (நற் 78) “வீழ்தாழ் தாழை யுழுறு கொழுமுதை” (குறு 228), “தாழை வீழையிற்றுசல்” (அகநா 20) எனக் கூறப்படுதல்காண்க

‡ குழவித்தீரீ - இளரீ.

§ தொல்காப்பியம், மரபியல், 24.

364. மூப்புடை திரள் காய்—மூன்றுபுடைப்பிணையுடைய திரண்டகாய், பழுத்தால் அடி மூன்றாப்புடைத்தல் அதற்கிவப்பு. இனி மூப்புடை திரள் காயும் பாடம்.

365 - 6. ஆறு செல் வம்பன் காய் பசி தீர சோறு அடுகுழி இளக விழுஉம்—வழிச்செல்கின்றபுதியோர் தமது மிக்கபசிநீரும்படி சோற்றை ஆக்கு கின்றபாணை அடுப்பினின்றும் அசைந்துவிழும்படி கிஷத்தேவிலும்,

367. வீயா பாணர் வளம் கெழு பாக்கத்து—விடாத புதுவருவாயினை யுடைய செல்வம்பொருள்கிண பாக்கத்திடத்து,

368. பல மரம் கீள் இடை போகி—பலமரங்கன்வளர்ந்த இடத்திலேபோய்,

368 - 9. [நன்னகர், விண்டோய் மாடத்து விளங்குகவ ருடுத்த] விளங்கு சுவர் உடுத்த விண் தோய் மாடத்து நல் நகர்—விளங்குகின்ற மதில் சூழ்ந்த விண்ணைத்தீண்டும் மாடங்கனையுடைய கன்றாகிய ஊர்களிலே,

370 - 71. வாடா வள்ளியின் வளம் பல தருஉம் நாடு பல கழிந்த பிணை—வாடுங்கொடியினையுடைய வள்ளியல்லாத வள்ளிக்கூத்தின் வளப்பம்பல வற்றையுந் தருதற்குக்காரணமாகிய புறநாடுபலவற்றையும் போனபின்பு.

வளம்பலவென்றார், இக்கூத்து ஆண்பாற்கும்பெண்பாற்கும் பொதுவாய் வருதலின்.

என்றது-சிறப்புடையநாடுகளைப்பாடித் தாழ்ச்சிபெற்ற இழிசூலத்தோரு றையும் புறநாடுகளைப் பாடாமல்தொகுக்கின்றார், அவைபுறநாடுன்பதுதோன்ற அவர்கள் காண்டாருரிய வள்ளிக்கூத்தினைக்கூறி அதனைவெளிப்படுத்தினா இது. புறத்தினையிலில் * 'வெறியறிசிறப்பு' என்னுஞ்ஞத்திர்த்த. 'வா டாவள்ளி' என்பதனாலும். † 'மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடை' என்னு முதாரணத்தாலும் உணர்க.

371 - 2. நீடு சூலை காந்தன் அம் சிலம்பில் களிற் படிந்தாங்கு—நீண்ட பூங்கொத்துக்கனையுடைய காந்தனையுடைய அழகிய பக்கமலையிலே யானைகிடந் தாற்போல.

373. பாம்பு அணை பள்ளி அமர்த்தோன ஆங்கண்—பாம்பினையாகிய படுக்கையிலே துயில்கொண்டோனுடைய † திருவெகிகாவிடத்து.

காந்தனென்றதற்கேற்பப் பாம்பினையென மெலித்தார்.

374. [வெயினுழை பறியாக் குயினுழை பொதும்பர்:]

வெயில் துழைபு அறியா பொதும்பர்—ஞாயிற்றின்கதிர் தோன்றியகாலத் தும் படுகின்றகாலத்துமுட்படச் சிறிதும் செல்லுதலறியாத பொதும்பர்,

* தொல்காப்பியம், புறத்தினையிலில், 5.

† "மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களிக் தான் - பண்டே - குறமகன் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப் - பிறமகன் சோற்றூன் பெரிது."

‡ திருவெகிகாவென்பது திருமாலினுடைய துற்றெட்டுத் திருப்பதியு ளென்று. இது காஞ்சிப்பதியிலுள்ளது.

குறியில் துறை பொதும்பர்—இலைகொருக்கத்தாலே குயின்சன் துறைத்துசெல்
றும் இலையகங்காவில்,

375 - 7. குறு கால் காஞ்சி சுற்றிய ரெடு கொடி பசு இலை குருகின் புன்
புறம் 'வீரீ பூ - குறிய காலினையுடைய காஞ்சிமரத்தைச்சூழ்ந்த நெடியகொடி
யினையும் பசிய இலையினையுமுடைய குருக்கத்தியினுடைய *புற்கென்றபுறத்
தினையும் வரிகளையுமுடைய பூக்கள் உறைப்ப (373) வென்க.

377 - 8. கார் அகல் கூவியன் பாகொடு பிடித்த இழை சூழ் வட்டம்
பால் சுழத்தவை போல்—கரிதாசியசட்டியிலே அப்பவாணிகள் பாருடனே
வேண்டுமவன்சுட்டிச் சேர்க்கப்பட்ட தூப்போலச் சூழ்ந்துகிடக்கின்ற அப்பம்
பாலிலே கிடந்தவைபோல,

சட்டியிலே கிடந்த அப்பம் பின்பு பாலிலேகிடந்தவைபோலவென்க.

பிடித்தவாட்டமென்க.

379. நிழல் தாழ் வார் மணல் நீர்முகத்து உறைப்ப—நிறங்கினர்கின்ற
வார்த்த மணலிடத்துக் குழிகளினின் றீரிடத்தே மிகவிழும்படி,

உறைப்பவென்றதனைத் துளிப்பவென்றால் ஈண்டு ஒப்பன்மையான், உப்
புறைப்ப என்றார்போலக்கொன்க.

380. புனல் கால் கழிஇய பொழில் தொறும்—ஈ பெருகியகாலத்தே
வறிய இடத்தைத் தூய்தாக்கிப்போன பொழில்கடோறும்,

என்பதனால், முன்பு கீரிசிறுறுபோகலிற் பூத்தவென்றார்.

381 - 82. திரன் கால் சோலை சுமுகின் குல் வபிற அன்ன லீலம் பைங்
குடம் தொலைச்சி—திரண்ட தண்டினையுடைய சோலையிடத்துநிற்கும் சுமுகி
னுடைய குற்கொண்ட வயிற்றையொத்த பச்சைக்குப்பிசின உண்டு போக்கி,

382 - 3. நாளும் பெரு மகிழ் இருக்கை மரீஇ கடோறும் பெரிய
மகிழ்ச்சியையுடைய இருப்பைமருவி,

383 - 4. சிறு கோடு குழவி திங்கள் கோள் நோர்தாகு - சிறிய கோட்
டையுடைய இலையினையுடைய பிறையைச் செம்பாம்பு தீண்டுகிறபோல,

இஃது இப்பொருளுவமை.

385. சுறவுவாய் அமைத்த சுருப்பு சூழ் சுடர் துதல் *மகரவாயாகிய
கலைக்கோலத்தைச் சேர்த்தின சுருப்புகள்குழும் ஒளியையுடைய துதலினையும்,

386. சுறவு பெயர்த்து அமைத்த கல் எழில் மழை கண் கள்ளினை
உண்டொருத்திய நன்றாகிய அழகினையுடைய குளிர்ச்சியையுடைய கையாண்
னையுமுடைய,

* புற்கென்ற - அழகில்லாத; (சீவக. 2823.)

† இலையினையுடைய - இலையினையுடைய; "இலையினையுடைய முன்மரக் கொல்க" (திருக்
குறள், 873.)

‡ "மகரப் பருவாய் தாழமண் ணாறுத்த" (முருகு. 25.)

வள்ளத்தினறவைத் தம்முள்ளே ஆக்கினமையிற் பெயர்த்தேன்றார்.

387. *மடவரல் மகளிரோடு பகல் விளையாடி—மடப்பம் தோற்றுதலையுடைய மகளிரோடே பகற்பொழுது விளையாடி,

388 - 9. பெறற்கு அரு தொல் சீர் துறக்கம் ஏய்க்கும் பொய்யா மரபின் பூ மலி பெரு துறை—பெறுதற்கரிய பழமையையுடைத்தாகிய புநழிநையுடைய துறக்கத்தையொக்கும் தப்பாமல் நீர்வருமுறைமையினையுடைய பூ மிகுகின்ற பெரிய துறையிடத்தே,

துறை, நுகர்பொருள்குறைவினமையின், துறக்கமேய்க்குமென்றார்.

390. செவ்வி கொள்பவரோடு அசைஇ—இளவேனிற்செவ்வியை நுகர்வாரோடு இளைப்பாறி,

390 - 91. அவ்வயின் அரு சிறல் கடவுள் வாழ்த்தி—அத்திருவெஃகா வணியில் அரியதிறலினையுடைய திருமாலேவாழ்த்தி,

391 - 2. [சிறிதுநங், கருங்கோட் டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்:] நங் கரு கோடு இன் இயம் சிறிது இயக்கினிர் கழிமின்—நம்முடைய கரிய தண்ணையுடைய இனியயாழைச் சிறிதுவாசித்து அவ்விடத்துகின்றும் போமின்;

ஆங்கட் (373) பொதும்பர்க் (374) குருகின்பூ (376) உறைப்பக் (379) கழீஇயபொழிநொறும் (380) மகளிரோடேபகல்விளையாடிப் (387) பெருத் துறைச் (381) செவ்விகொள்பவரோடசைஇ (390) லீலப்பைங்குடற் தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர்கழிமினெனமுடிக்க.

393 - 6. [காமோ ரிசுப்பத நோக்கிற் கீழ், நெடுங்கை யானை நெய்ம்மிதி கவளங், கடுஞ்சூன் மந்தி கவரும் காலிற், களிறுசுத னடக்கிய வெளிநில் கந்தின்.]

†வெளிநு இல் கந்தின் சுதன் அடக்கிய களிறு கீழ் நெடு கை யானை
* * * களுந்தின்கின்ற:

நெய் மிதி கவளம்—நெய்யைவார்த்த மிதித் த கவளங்களை,

‡சுடு சூல் மந்தி காமோர் இகழ் பதம் நோக்கி கவரும் காவின்—முர்ப்பட்ட சூலையுடைய மந்தி பரிக்கோலையுடையோர் நெகிழ்த்தசெவ்வியைப்பார்த்து எடுத்துக்கொண்டுபோய்த்சின்னுர் சோலையினையும்,

397. தின்ன தேர் குழித்த குண்டு நெடு தெருவின் தின்னணியே தூக்கப் பலகால் ஓடிக்குழித்த தாழ்ச்சியையுடைய நெடியகெருவினையும்,

* “மடவரல்வள்ளியோடு” (முநு. 102); மடவரலென்பதற்கு மடப்பமென்று பொருள்கூறுவாருமுண்டு; (புறநா. 89.)

† இற்தப்பாகத்துக்கு எந்தப்பிரதிகளிலும் உரைகிடைத்திலது. வயிரமுள்ளகந்தினர் கோபத்தையடக்கிய ஆண்யானைகளும், கீழேதாழ்ந்த நெடிய கையையுடைய பெண்யானைகளுந்தின்கின்றவென்க.

‡ “கடுஞ்சூன் மகளே” (ஐங்குறு. 386.)

398 - 400. [படை தொலை பறியா மைந்துமலி பெரும்புகழ்க், கடை கால் யாத்த பல்சூடி கெழீஇக், கொடையுங் கோளும்:]

தொலைபு அறியா மைந்து மலி பெரு புகழ் படை—கெடுதலறியாத வலி மிகுநின்ற பெரிய புகழினைபுடைய படையினையும்,

*கொடையும் கோளும் கெழீஇ கால் யாத்த பல் சூடி கடை—பண்டங் களை விற்கலும் கொள்ளலும்பொருந்தி அவ்விடத்து நெருங்கின பலசூடிகளை யுடைய கடையினைபுமுடைய மூதூர் (411.)

400 - 401. †வழங்குநர் தடுத்த அடையா வாயில்—உலகத்துக் கொடுப் பாரைக் கொடாமல் தடுத்த பரிசிலர்க்கு அடையாத வாசலினையும்,

இவன் கொடைப்பெருமையாற் பிறர் தவிர்ந்தாரென்றார்.

401. மிளை சூழ் படப்பை—காவற்காடுசூழ்ந்த பக்கத்தினையும்.

402 - 4. [நீளிற வருவி நெடியோன் கொப்பூழ். நான்முக வொருவற் பயந்த பல்லிதழ்த், தாமரைப் பொருட்டிற் காண்வரத் தோன்றி:] நான்முக ஒருவன் பயந்த நீல நிற உருவின் நெடியோன் கொப்பூழ் பல் இதழ் தாமரை பொருட்டின் காண் வர தோன்றி—நான்குமுகத்தையுடைய ஒருவனைப்பெற்ற ல்லிறந்தையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய திருமாலுடைய திருவந்தியாகிய பலஇதழையுடைய தாமரையினது கொட்டைபோலே அழகுவிளங்கத்தோன்றி,

இதனாற் ‡பழமையும் சிறப்பும் தூய்மையுங் கூறினார்.

405. §சுடுமண் ஓங்கிய நெடு நகர் வரைப்பின்—செங்கலாற்செய்யப்பட்டு உயர்ந்த புறப்படைவீட்டைச்சூழ்ந்த மதிவினையும்,

406 - 7. [இழுமென் புள்ளி னீண்டுகிளைத் தொழுதிக், கொழுமென் சினைய கோளியுள்ளும்:] கொழு மெல் சினைய இழுமென் புள்ளின் ஈண்டு கிளை தொழுதி கோளியுள்ளும்—கொழுவிய மெல்லிய கொம்புகளிடத்தனவாகிய இழு மென்னும் ஓசையையுடைய புறவினுடைய சிறுநகின்ற சுற்றத்திரட்சியை யுடைய பூவாமற் காய்க்கு மரங்களில் விசேடித்தும்.

408. பழம் மீ கூறும் பலா போல—பழத்தின் இனிமையால் மேலாகச் சொல்லும் பலாமரத்தையொக்க,

409 - 10. புலவு சடல் உடுத்த வானம் சூடிய மலர் தலை உலகத்துள் றும்—புலால்நாற்றத்தையுடைய கடல்கூழ்ந்த ||ஆகாயங்கவிந்த அகன்ற இடத் தையுடைய உலகத்து நகரில் விசேடித்தும்,

* “கொள்வது உ மிகைகொளது கொடுப்பது உங் குறைபாது” (பட். 210.)

† இதன் பொருள் நயம்பாராட்டத்தக்கது.

‡ பெருமையுமென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

§ “சுடுமணைக்கிய நெடுநிலைமனை” (மணி. 3. 127.)

|| “வான்கவிந்த வையகமெல்லாம்” (நாலடி. பொறை. 10.)

410 - 11. கபலன் தொழுவியு மும்பட்ட பழ விதன் முதன்—பலகையத் தாரும் தொழும்படி எடுத்த விழாக்களாலே ஏனோக்கிகளின் முடிவை பழைய வெற்றியினைபுடைய பழைய ஊராகிய,

412 - 3. அ வாய் வளர் பிறை ரூடி செ வளத்து அத்தி வாய் ஆகும் மறை கடுப்ப—அழகிய இடத்தையுடைய வளரும்பிறையைத் தன்மேலேருந் செக்கர்வானமாகிய அத்திக்காலத்தே உலாவுகின்ற மேகத்தையொப்ப,

கொம்பும் யானையும் குருதியும் உலமிக்கப்படும்பொருள்.

414 - 7. [வெண்கோட் டிரும்பிணங் குருதி வீர்ப்ப, வீரையுடின் மரும் பொருதுகனத் தலியப், பேரமர்க் கடந்த கொடுஞ்சி கொடுத்தே, ஈரரசு செருவினைவர் போல:]

வெண் கோடு இரு பிணம் குருதி சர்ப்ப பொருது—வெள்ளிய கொம்பினை புடைய கரியயானப்பிணத்தைக் குருசியாகிய ஆறு இழுத்துக்கொண்டுபோம் பொருது,

ஈரைப்பதின்மரும் கனத்த அவிய பெரு அம் கடந்த ஐவக் போல—தாரி யோதனன் முதலிய நூற்றுவரும் கனத்திலே படும்படி பெரியயோரைவென்ற தருமன் முதலியோரைப்போல,

கொடுஞ்சி நெடு தேர் ஆரா செருவின் ஐவர்—முன்னேதாமரை முகையினை புடைய செடியதேரினையும் தொலையாத போரினையுமுடைய ஐவர்,

418. அடங்கா தானையோடு உடன்று மேல் வந்த—ஓரெண்ணின்கண் அடங்காத படையுடனே கோபிததுத் தன்மேல்வந்த,

419. ஒன்ன தெவ்வர் உலவிடத்து ஆர்த்து—தன்னேவலைப் பொருள் தாழ பகைவர் தோற்றவிடத்தே வெற்றிக்களிப்புத்தோன்ற ஆரவாரித்து,

420 - 21. [கச்சி யோனே கைவண் டோன்ற, கச்சிச் சென்றோர்க் கேம மாகிய -] கை வண் தோன்றல் கச்சி சென்றோர்க்கு எமம் ஆகிய கச்சி யோனே—கைவளப்பத்தையுடைய தலைவன் தன்டரிசிலவிரும்பித் தன்பாற் சென்றோர்க்குப் பாதுகாவலாகிய காஞ்சிபுரத்தேயிருக்கின்றோன்,

படப்பையினையும் (401) காவினையும் (395) வரைப்பினையும் (405) அடையாவாயிலினையும் (401) தெருவினையும் (397) கடையினையும் (399) படையினையு (398) முடைய முதர் (411) என்க.

காண்வாத்தோன்றிப் (404) பலாஅப்போல (408) விழவுமேம்பட்ட (411) புதுரோன்க.

கைவண்டோன்றல் (420) ஐவர்போலக் (417) குருதிவீர்ப்பப் (414) பொருது (415) ஆர்த்து (419) ஏமமாகிய (421) முதராகிய (411) கச்சியிடத் தேயிருக்கின்றோனென்க.

* பலசமயதெய்வங்களுக்கும் காஞ்சி இடமாக இருத்தலின், பலவெண்பதற் குப் பலசமயத்தாரென்று பொருள் செய்தனர்; “புனிதன், கத்தி, குமரர்மால் புறத்தோர் பலரும்வீற் திருப்பலப் புதியே” (கந்த, ககா. 90).

423. 30. [அளியுக் தெறலு மெளிய வாகலின், மலைந்தோர் தேன மன்
றம் பாழ்ப்பட்டி]

மலைந்தோர் தேனும் மன்றம் பாழ்ப்பட்ட தெறலும்—தன்னுடனே பொருதார்
தேயத்தொழிந்தின்மன்னுதன் மக்களின்றும்ப் பாழாம்படி அழித்தலும்,

424. [நயந்தோர் தேன நன்பொன் பூப்ப:] நயந்தோர் தேனம் நன்
பொன் பூப்ப அளியும் (422)—தன்னை விரும்பியிருந்தோர் தேயம் திரு
மடர்தை பொலிவுபெற்றிருப்ப அளித்தலும்,

425. எளிய ஆகலின்—தனக்கு எளியவாய் நடக்கையினாலே,

426. நட்டி கொளல் வேண்டி நயந்தினாலேரும்—மலையலாகாதென்று
உறவுகொள்ளுதலேவேண்டி அவன்றூனைவிரும்பினவர்களும்,

427. தப்பு கொளல் வேண்டிய துணையிலேரும்—அவன் பகையைத்
தேறும் வலியைத் தமக்குப்பெறவேண்டின வேறோர் உதவியில்லாதவர்களமாய்,

428. கல் வீழ் அருவி கடல் படர்ந்தாங்கு—மலையினின்றும்விழுகின்ற
அருவி அம்மலையிலுள்ளபண்டங்களை வாங்கிக்கொண்டு கடலுக்குக்கொடுப்பதா
கச் சென்றாற் போல,

429. பல் வேறு வகையின் பணிந்த மன்னர்—பலவாகிய வேறுபட்ட
சிறைகளின் கூறுபாட்டோடே சென்று வணங்கின அரசர்,

429 - 31. [இமையவ ருறையுஞ் சிமையச் செவ்வரை, வெண்டிரை
கிழித்த விளங்குசுடர் நெடுங்கோட்டுப். பொன்கொழித் திழிதரும் போக்கருக்
கங்கை:]

இமையவர் உறையும் சிமையம் செ வரை விளங்கு சுடர் நெடு கோடு—
தேவர்களிருக்கும் உச்சியையுடைய சிவந்த மேருவினது விளங்குகின்ற ஒளி
யையுடைய செடிய சிகரத்தினின்றும்,

பொன் கொழித்து இழிதரும் போக்கு அரு கங்கை—பொன்னைக்கொழித்
துக் குதிக்கும் மாக்கட்டுக் கடத்தலரிதாகிய கங்கையாகிய ஆற்றிலே,

வென் திரை கிழித்த கங்கை—கடலிடத்து வெள்ளியதிரையைக் கிழித்
துச்சென்ற கங்கை,

432. பெரு நீர் போகும் இரியல் மாக்கள்—பெரிய நீரைக்கடந்துபோம்
நெடுதலையுடையமாக்கள்,

நெடுபட்டுப்போவார் ஒருவர்க்குமுன்னே ஒருவர் விரைந்துபோதலைக் கரு
துவர்.

433. ஒருமரம் பாணியில் தூங்கியாங்கு—விடுகின்ற தோணியாகையினு
லே அது வருங்காலம் பார்த்திருந்து தூங்கினாற்போல,

434 - 5. தொய்யா வெறுக்கையொடு துவன்றுபு குழிஇ செவ்வி பார்க்கும்
செழுநகர் மூற்றத்து—கெடாத யானைமுதலிய செல்வங்களோடே நெருங்கா
கின்ற திசைநடு காலம்பார்த்திருக்கும் வளவிய நகரின்மூற்றத்தினையுடைய விய
னகர் (440),

எளியவாகலின் (422), நயந்திசினோரும் (425) துணையிலோருமாய்ப் (426) பணிந்தமன்னர் (428) தாங்கியாங்குச் (433) செவ்வியார்க்குமுற்றமென்க.

436 - 7. பெருகையானை கொடுதொடிபடுக்கும் கருகை கொல்லன் — பெரிய கையினையுடைய யானைக்கு வளைந்துகிடக்கும் பூணைச்சேர்க்கும் வலிய கையினையுடைய கொல்லன்,

437 - 8. இருப்பு விசைத்து எறிந்த கூடம் திண் இசை வெரீஇ—இரும்பைக் கையை உரத்துக்கொட்டின கூடத்தெழுந்த திண்ணியஞ்சையை வெருவி,

138 - 10 [மாடத், திறையுறை புறவின் செங்காற் சேவ. வின்றயி விரியும் பொன்றுஞ்சு வியனகர்:]

மாடத்து புறவின் செகாற் சேவல் இன் துயில் இரியும் நகர்—மாடத்திடத் துப் புறவினுடைய சிவந்த காலையுடையசேவல் இனிய துயிலை நீங்குநகர்;

இறை உறை நகர்—இறைவனிருக்கு நகர்,

பொன் துஞ்சு வியல் நகர்—திருத்தங்குதின்ற அகலத்தையுடைய கோயிற் கண்ணே இருந்தோன் (417)

441 - 2. குணகடல் வரைப்பில் முநீர் நாப்பண் பகல் செய் மண்டிலம் பாரித்தாவரு—கீழ்கடலாகிய எல்லையிடத்து நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுதொழிலையுடைய நீர்க்குாவே *பகற்பொழுதைச் செய்யுஞாயிறு தன்கிரணங்களைப்பரப்பித் தோன்றிஒற்போல,

443 - 50. [முறைவேண்டு நார்க்குங் குறைவேண்டு நார்க்கும், வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினார் கருளி, யிடைத்தெரிந் துணரு மிருநர் காட்சி, கொடைக்கட னிறுத்த கூம்பாவுள்ளத், துரும்பில் சுற்றமோ டிருந்தோற் குறுகிப். பொறிவாரிப் புகர்முகந் தாக்கிய வயமான், கொடுவாரிக்குருளை கொளவேட்டாங் குப். புலவர் பூண்கட னுற்றி:]

இடை தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி—நடுவுநிலையை ஆராய்ந்தறியும் மயக்கந்தீர்த் அறிவாலே,

†முறை வேண்டுநார்க்கும் குறை வேண்டுநார்க்கும் வேண்டுப வேண்டுப அருளி—முறைப்பாட்டைவிரும்புவார்க்கும் காரியங்களைவிரும்புவார்க்கும் அவரவர் விரும்புவனவற்றை விரும்புவனவற்றை அருளிச்செய்து.

புலவர் பூண் கடன் ஆற்றி—புலவர்க்குப் பேரணிகலங்களையும் கொடுத்தற்குரிய பிரகலங்களையுந் கொடுத்து,

வேண்டினார்க்கு கொடை கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து உரும்பு இல் சுற்றமோடு இருந்தோன் குறுகி—வேண்டிவந்த பரிசிலர்க்குக் கொடையாகிய கடனை முடித்த குவியாத நெஞ்சத்தோடே கொடுமையில்லாத டீமந்திரச்சுற்றத் தோடே இருந்தோனையணுகி,

* “பகற்செய்யுஞ்செஞ்ஞாயிறும்” (மதுரை. 7.)

† முறைவேண்டுநர் - வறியரால் நலிவெய்தினர்; குறைவேண்டுநர் - வறுமைமுற்றினர்தார்; 386 - ஆம் திருக்குறளுரையைப்பார்க்க.

‡ “மந்திரச் சுற்றத்தாரும்” (கம்ப. கும்ப. 5.)

ஞாயிற்போல இருளைக்கழிந்த முறைவேண்டுநர்க்கும் குறைவேண்டுநர்க்கும் வேண்டுவன வேண்டுவன முடித்துக்கொடுத்தலின், அதனை உவமித்தார்.

கடலைச் சுற்றத்திரட்சிக்கு உவமையாக்கலுமொன்று.

*பொறி வரி புக்முதம் தாக்கிய வயமான் கொடுவரி குருளை கொள் வேட்டாங்கு—ஒளியினையும் வரியினையுமுடைய யானையைப்பாய்ந்த வலியையுடைய சிங்கத்தினுடைய வளைந்தவரியினையுடைய குருளை அவ்வியானையின் மத்தகத்தைக் கொள்ளவிரும்பினும்போல,

450 - 52. பகைவர் கடி மதில் எறிந்து குடுமி கொள்ளும் வென்றி அல்லது—பகைவரது காவலையுடைய மதில்களையழித்து ஆண்டிருந்த அரசருடைய முடிக்கலமுதலியவற்றை வாங்கிக்கொண்டு வீரமுடிபுனையும் வெற்றியினை விரும்புதல்லது,

இதனால் †“இகன்மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலம்” என்னுந் துறை கூறினார்; ‡குடுமிகொள்ளும் வென்றியெனவே மண்ணுமங்கலமாயிற்று

452 - 4 வீனை உடம்படினும் ஒன்றல் செல்லா உரவு வாள் தட கை கொண்டி. உண்டி தொண்டையோர் மருக—அம்மதிலரசர் §சந்துசெய்தற்கு உடம்பட்டாராயினும் அதற்கு மனம்பொருந்துதல் நிசுழாமைக்குக்காரணமாகிய உலகெங்கும்பரக்கும் வானையுடைத்தாகிய பெருமையையுடைய கையினையும் பகைப்புலத்துக் கொள்ளையாகிய உணவினையுமுடைய தொண்டையைச்சுகுடி னேருடைய குடியிலுள்ளவனே,

455. மள்ளர் மன்ன—வீரர்க்கு வீரததைக்கொடுக்கின்றவனே,

மறவர் மறவ—கொடியோர்க்குக் கொடியவனே.

456. செல்வர் செல்வ—செல்வமுடையோர்க்குங் கொடுத்தலைவிரும்புபவனே,

செரு மேம்படுந்—போர்தொழிலிலே மிக்கவனே.

பெரும் (461)—பெருமானே,

457 - 8. வெள் திரை பரப்பில் ஈடு ஞா சொன்ற பைம்பூண சேய்யப் பந்த மா மோடு—வெள்ளிய திரையினையுடைய கடலிலேசென்று கடியுஞ் சேனைக்கொன்ற பசிய பூணினையுடைய முருகனைப்பெற்ற பெருமையையுடைய வயிற்றினையும்,

459. துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு ரொடித்தாங்கு—பேய்களாடுந் || துணங்கைக்கூத்தினையும் அழகினையுமுடைய இறைவிக்குப் பேய்மகள் சில ரொடிசொன்றும்போல,

* பொறி - ஒளி; (புறநா. 161)

† “தொல்லிலங்கை குடுமிகொண்டு” (கூர்ம. சுவேத. 5.)

‡ “குடுமிகொள்ளு மண்ணுமங்கலம்” (கூர்ம. 27 - 5.)

§ சந்துசெய்தல் - பொருத்துதல்.

|| துணங்கை : (முநு. 56.)

மாட்சிய துணை புணர் தொழில் மால் கடல் வளை கண்டன்ன ஈவால் உளை புரவி
நாளுக்கு உண் பூட்டி—குதிரைதூல்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகிணையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடும் தொழிலையுடையவாய்க்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய டகமுத்கின்
மயிரையுடைய குதிரைகளான்கைச் சேரப்பூட்டி.

நான்கு நால்கெனப்பெயர்த்திரிசொல்.

490. அரி தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தந்
தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிராயும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றா தெவ்வர் உலைவிடத்து ஒழித்த
விசம்பு செல் இவ்வுரியொடு பசு படை தரீஇ—தர்முடன்வந்து பொருதோரு
டைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னாற்செய்த டபக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைவொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னரம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனிமாதா
னத்திலே கின்னரமென்னுந் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம் பயில் இறும்பின்—மயில்களாரவாரிக்கு
மரம்நெருங்கின இளமர்க்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்ந்த மலர் எழும் புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்து
உதிர்ந்த மலர்கள்சிந்தின காட்டினையும்து,

497. மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சம் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்
கிடந்த துறாலைவாரும் மானுப்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறும்பினையு (495) முடைய சாரலிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்கு (499) மென்க.

498. செ தி பேணிய முனிவர்—சிவந்ததீயைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருடிகள்,

498 - 9. வென் கோடு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத்தலும், மா துஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளானை
யால் கிசுழந்தனவென்றுணர்க.

500. [ஒளிரிலங் கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

மலை கிழவோன்—இசு கிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருந். 165.

† பக்கரை - சேணம்.

‡ கழுத்தின்மயிர் தலைமாட்டமெனவும்வழங்கும். § தூரல் - செத்தை.

புலவுவாய்ப்பாண (22), பெருவனனெய்தி (26) முகத்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிருந் (28) திரையற்படர்குவிராயின் (37) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேசேன் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுராதது; அரவுந் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணையா ஆகலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அங்கனஞ்செல்லங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்ளட்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு எமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (104) அப்பதத்தைப் (105) பெருமகனைய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) கடும்போடே மிகப்பெறுகுவிர் (105); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அப்பர்க் (117) குறுப்பிற் சேப்பின் (129) சொன்றியை (131) வறையகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவிர் (183); பின்னர்த் தாங்கா (146) முரண்டலே (117) யிருக்கை (146) சுழிந்தபின்மைக் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஞால் பாலொடும்பெறுகுவிர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சிறார் களிலே (191) வாகின் சொன்றியைப் (193) புழுக்கையடி (195) ஞாலோ டேபெறுகுவிர் (176); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிறந்தபின்மை (206) மல்லம்பேரூர்மடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவிர் (256); பின்னர்த் கருப்பின்தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பழியைச் (281) குட்டொடும் பெறுகுவிர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலந்த (289) பூவையோம்பிச் (290) குறுநிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் சுழிமின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கைமசுடல வயினறிந் தட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போழோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவிர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லே போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னசையின், முட்டுப்பாடின்றாகக் (336) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நறுப்பெறுகுவிர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பொருமுனையிற் மேயிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவிர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரணியைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்பைப் (371) பள்ளி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிறொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் சுழிமின் (392); இங்ஙனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (420) இப்பொழுது ஐவர்போலக் (417) குருதியீர்ப்பப் (411) பொருது (415) ஆர்த்துப் (419) பகைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு எமமாகிய (421) பட்டபை முதலியவற்றையுடைய (401) விழவு பேம்பட்ட ஞதாராகிய (111) கச்சி யிடத்தே யிருந்தோன் (420); அவ்வழிற் பணிந்த மன்னர் (128) செவ்வியார் கும் முற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) கல்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

மாட்சிய துணை புணர் தொழில் மால் கடல் வளை கண்டன்ன ஈவால் உளை புரவி
நாளுக்கு உடன் பூட்டி—குதிரைதூல்கற்றோர்புகழ்ந்த அழகினையுடையவாய்த்
தனித்துத்தொழில்செய்யாமல் இனங்கனோடேகூடும் தொழிலையுடையவாய்க்
கருமையையுடையகடலிற் சங்கைக்கண்டாற்போன்ற வெள்ளிய †கழுத்தின்
மயிரையுடைய குதிரைகள்நான்கைச் சேர்ப்பூட்டி.

நான்கு கால்கெனப்பெயர்த்திரிசோல்.

490. அரி தேர் நல்கியும் அமையான்—பொன்னாற்செய்த தேரைத்தத்
தும் கொடை மேல் விருப்பந்தவிரானும்,

490 - 92. செரு தொலைத்து ஒன்றை தெவ்வர் உலவிடத்து ஒழிந்த
விசம்பு செல் இவுளரியொடு பசு படை தரிஇ—தர்முடன்வந்து பொருதோரு
டைய போர்களை மாளப்பண்ணித் தன்னேவலைப்பொருந்தாத பகைவர்முத
கிட்டவிடத்து விட்டுப்போன ஆகாயத்தேசெல்கின்ற குதிரைகளுடனே பசிய
பொன்னாற்செய்த †பக்கரைகளையுந்தந்து,

493. [அன்றே விடுக்குமவன் பரிசில்:] அவன் அன்றே பரிசில் விடுக்
கும்—அவன் நீசென்ற அற்றைநாளே இவைவொழிந்த பரிசில்களையுந்தரும்;

493 - 4. இன் சீர் கின்னரம் முரலும் அணங்குடை சாரல்—இனியநா
ளத்திலே கின்னரமென்னுர் பறவைகள்பாடுந் தெய்வங்களையுடைய சாரலி
டத்து,

495. மஞ்ஞை ஆலும் மரம பயில் இறும்பின்—மயில்களாரவாரிக்கும்
மரம்நெருங்கின இளமரக்காட்டினையுமுடைய,

496. கலை பாய்ந்து உதிர்கத மலர் ஸ்ரீ புறவின்—முசுக்கலைகள்பாய்ந்து
உதிர்ந்த மலர்கள்சிந்தின காட்டினையும்,

497. மந்தி சீக்கும் மா துஞ்சும் முன்றில்—மந்திகள் அவ்விடத்துக்
கிடந்த டுதராலேவாரும் மானும்புலியுந் துயில்கொள்ளும் முற்றத்தே,

புறவினையும் (496) இறும்பினையு (495) முடைய சாரலிடத்து (494)
முன்றிலிலே (497) வேட்கு (499) மென்க.

498. செ தீ பேணிய முனிவர்—சிவந்ததீயைக் கைவிடாமற்காத்துப்
போந்த இருடிகள்,

498 - 9. வென் கோடு களிறு தரு விறகின் வேட்கும்—வெள்ளிய
கொம்பினையுடைய களிறு முறித்துக்கொண்டுவந்த சமிதையாலே வேள்வி
யைச்செய்யும்.

மந்தி சீத் தலும், மாத் துஞ்சலும், களிறு விறகுதருதலும் இருடிகளானை
யால் நிகழ்ந்தனவென்றுணர்க.

500. [ஒளிறிலங்க கருவிய மலைகிழ வோனே:]

ஒளிறு மலை—இவற்றால்விளங்குமலை.

இலங்கு அருவிய மலை—விளங்குகின்ற அருவிகளையுடையமலை.

மலை கிழவோன்—இசு சிறந்த மலையையாளும் உரிமையையுடையோன்.

* பொருச. 165.

† பக்கரை - சேணம்.

† கழுத்தின்மயிர் தலைபாட்டமெனவும்வழங்கும். ‡ தூரல் - செத்தை.

புலவுவாய்ப்பாண (22), பெருவளனெய்தி (26) முகந்துகொண்டு (27) யாம் அவனாரினின்றும் வருகின்றேம்; நீயிரும் (28) திரையற்படர்குவிராயின் (37) நின்னுள்ளஞ்சிறக்க (45); நின்னவலங்கெடுக (38); இரவல (45). அவனிலேகேள் (38); அவன்புலம் கொடியோரின்று (41); அதுவேயன்றி அப் புலத்தில் உருமுமுரறுது; அரவுந் தப்பா (42); மாவும் உறுகண்ணையா ஆகலின், ஆங்கு (43) அசைவுழி அசைஇத் தங்கிச் (44) சென்மோ (45); அங்கனஞ்செல்லங்கால் வில்லுடைவைப்பிற் (82) குரம்பையில் (88) எயிற் றியர் (94) தாங்கனட்ட புழுக்கலையும் வாணையும் (100) எல்லிடைக்கழியுநர்க்கு எமமாகத் (86) தேக்கிலையிலேருவிக்கையினாலே (101) அப்பதத்தைப் (115) பெருமகனாகிய (101) வரைநாடன் சென்னியமெனின் (103) கடம்போடே மிகப்பெறுகுவர் (105); பின்னர் அருஞ்சுரமிறந்த அர்பர்க் (117) குறும்பிற் சேப்பின் (129) சொன்றியை (131) வறையகால்யாத்ததுவயின்றொறுப்பெறு குவிர் (133); பின்னர்த் தூங்கா (146) முரண்டலை (117) யிருக்கை (146) கழிந்தபின்றைத் (147) குடிவயிற்சேப்பின் (166) ஸூரல் பாலொடும்பெறுகுவர் (168); பின்னர்ப் பறவையோர்க்கும் (183) புலத்தைப்போய்ச் (184) சிறார் களிலே (191) வரகின் சொன்றியைப் (193) புழுக்கையட்டி (195) ஸூரலோ டேபெறுகுவர் (196); பின்னர் ஞாங்கர் (196) வன்புலமிறந்தபின்றை (206) மல்லற்பேரூர்மடியின் (254) வல்சியை (255) வாட்டொடும் பெறுகுவர் (256); பின்னர்த் கருப்பின்தீஞ்சாறுவிரும்பினிர் மிசையின் (262); பின்னர் வலைஞர் குடிவயிற் சேப்பின் (274) பிழியைய (281) சூட்டொடும் பெறுகுவர் (282); பின்னர்த் தீப்பட மலந்த (283) பூவையோம்பிச் (290) குறுநரிட்டமலரைப் (295) பிணையினிர் கழியின் (296); பின்னர் மறைகாப்பாளர் உறைபதிச்சேப் பின் (301) வத்தத்தாலுண்டான அரிசியை (305) வளைக்கையகமடுவ வயினறிந் கட்டனவற்றைச் (304) சுடர்க்கடையிலே (305) போமோடே (307) காடி யோடே பெறுகுவர் (310); பின்னர் நீர்ப்பெயற்றெல்லே போகிப் (319) பட் டினமருங்கி னசையின், முட்டும்பாழன்றாகக் (336) கொழுநிணத்தடியொடு கூர்நறுப்பெறுகுவர் (345); பின்னர்த் துறைபிறக்கொழியப்போகி (351) தனி மனைச்சேப்பின் (355), ஆண்டைத் தீம்பொருமுனையிற் போம்பிலையோடே (361) முதிர்கிழங்கார்குவர் (362); இவற்றை இவ்வழியின் கண்ணே பெற்றுப் பின்னர்ப் பன்மரணிகைப்போய் (368) நாடுபலகழிந்தபின்றைப் (371) பள்ளி யமர்ந்தோன் ஆங்கட் (373) பொழிநொறும் (380) ஆடி (387) அசைஇத் (390) தொலைச்சி (382) மரீஇக் (383) கடவுள்வாழ்த்தி (391) இயக்கினிர் ஸூரின் (392); இங்கனஞ்சென்று கைவண்டோன்றல் (420) இப்பொழுது ஸ்போலக் (417) குருதியிர்ப்பப் (414) பொருது (415) ஆர்த்தப் (419) கைமேற் செல்லுதலின்றி நச்சிச்சென்றோர்க்கு எமமாகிய (421) படப்பை மதலியவற்றையுடைய (401) விழவு யேம்பட்ட மூதூராகிய (111) கச்சி -த்தே யிருந்தோன் (420); அவ்வழிற் பணிந்த மன்னர் (428) செவ்வீபார்க் குற்றத்தினையுடைய (435) பொன்றுஞ்ச வியனகர்க்கண்ணே (440) ஸ்செய் மண்டிலம் பாரித்தாங்கு (442) மிக்ககாட்சியாலே (445) அருளிப்

(444) பூண்டனாழ்த்திக் (450) கடனிறத்த உன்னத்தோடே (446) சுற்றத்
தோடேயிருத்தோனைக் குறுகித் (447) தொண்டையோர் மருகனே (454),
மன்னனே, மறவனே (455), செல்வனே, செருமேம்படுகனே (456), பெரு
மானே (461), செல்விக்கு அணங்கு னொடித்தாங்கு (459) நின் பெயருட்சில
வற்றைச் சொல்லிப் புழந்த (460) வந்தேன் ; வாழியவெனச் சொல்லிக் (461)
சுழிப்பிப் (462) பழிச்சி (463) நின்னுடைய கலைகளெல்லாந் தனக்குத்தெரிவ
தற்கு முன்னே (464) மலைமீழுவோன் (500) நில்லாவுவகத்துநிலைமை துக்கி
(466) அந்நிலையனுகல் வேண்டி அழைத்துச் (467) சிதர்வைகீகி- (468)
உடஇ (470) அமுதோடே (475) குறையும் (472) புழுக்கலும் (474) பிறவு
மாகிப் (475) அடிசிலைக் (476) கலங்களைப் பரப்பித் (477) தான் (479) முக
னமர்ந்து மகமுறைநோக்கி (478) முன்னின்றாட்டி (479) விறவியர் மலை
வேயாநிற்க (486) நமக்குத் தாமரை (481) பொலியச்சூட்டி (482) அரித்தோர்
நல்கியும் அமையானும் (490) இவுளியொடு பசும்படைதரீஇ (492) அவன்
அன்றே (493) அந்நிலையிலே (464) நாவலத்தன்பொழில் வீவின்றவினங்கும்
படி (465) இவையொழிந்த பரிசில்களையும் தரு (493) மெனவினைமுடிவு
செய்க.

இப்பாட்டில் ஒருமைபன்மை மயக்கம், “ முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக்
கிளவி * * * போற்றல் வேண்டும் ” (தொல். எச்ச. 66.) என்பதனாற் கொள்க.

தொண்டைமாளினந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்
பாடிய பெரும்பாணாற்றுப்படைக்கு மதுரை ஆசிரியர் பாரத்துவாசி நீச்
சிவரீக்கினியர் செய்யுவுரைமுற்றிற்று.

வெண்பா.

கங்குலா நண்பகலுந் துஞ்சா வியல்பிற்றாப்
மங்குலுக்கும் மாக்கட லார்ப்பதூடம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் றிரையனை
யான்பபந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.